

ẢNH HƯỞNG

 Cảm ơn anh chị em, rất nhiều. Chúng ta hãy cứ đứng một lát bây giờ khi chúng ta cúi đầu cầu nguyện. Và trong khi chúng ta cúi đầu, và lòng chúng ta, tôi tự hỏi bao nhiêu người ở đây có một lời thỉnh cầu, có thể bày tỏ điều đó với Đức Chúa Trời khi anh chị em giơ tay lên? Và rồi bây giờ cứ giữ lời thỉnh cầu của anh chị em khi chúng ta cầu nguyện.

2 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con rất vui mừng tối nay vì điều này, thì giờ khác mà chúng con có thể đến với Ngài, và có sự đảm bảo này rằng những gì chúng con cầu xin chúng con sẽ nhận được, nếu chúng con tin rằng chúng con sẽ nhận được những gì chúng con cầu xin. Và bây giờ, lạy Chúa, xin giúp đỡ những người không tin của chúng con, để chúng con có thể có được những điều này mà chúng con cầu xin tối nay. Bàn tay của con, với bàn tay của họ, giơ lên. Và chúng con cầu nguyện, Cha ôi, với Ngài là Đấng hiểu những điều mà chúng con cần. Xin nhậm lời, họ, cho chúng con, Chúa ôi, tối nay. Chúng con cầu nguyện để được khích lệ, để khi chúng con ở trong thời đại thống khổ lớn lao này, sự...và thế giới trong tình trạng đó mà, chúng con cần sự giúp đỡ thánh khiết nhất của Ngài, Chúa ôi. Và chúng con cầu nguyện để Ngài khích lệ chúng con bởi Lời Ngài, để chúng con có thể biết mình nên hành động như thế nào, ngay trước khi Đức Chúa Jêsus Tái lâm. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

3 Rất vui mừng được trở lại lần nữa tối nay, và nói lại về Chúa chí nhân của chúng ta. Thật tốt khi được trở lại đây trong Lane Tech lần nữa. Điều này gần giống như trở về nhà; tôi đã ở đây rất nhiều lần. Và bây giờ tôi thấy họ đã có nhiều khăn tay ở đây đã được đặt ở đây để được cầu nguyện. Và bây giờ, tối hôm qua, chúng ta phải, chúng ta đã kết thúc những buổi nhóm chữa lành thường lệ của mình, lấy thẻ của chúng ta và các thứ, bởi vì có những buổi nhóm kép. Anh em thấy đấy, điều đó hầu như gây căng thẳng cho anh em, vì có một—một sự hầu việc gấp đôi. Và

bây giờ chúng ta chắc chắn sẽ cầu nguyện cho những chiếc khăn tay này tối nay, và tin rằng Chúa sẽ làm cho mỗi người trong anh chị em, với đức tin mà sẽ nhận được những gì anh chị em đã cầu xin trong những lời cầu xin này.

⁴ Chúng ta chắc chắn sẽ nhớ Anh Mel Johnson ngày mai, và tiếng hát hay đó. Tôi thật sự cảm kích giọng hát hay đó mà Chúa đã ban cho anh ấy.

⁵ Và bây giờ, ngày mai, nếu anh em đang thăm viếng ở đây, tôi sẽ nói với dân sự đền tạm, có...Tôi có một số người bạn ở đây từ dưới Jeffersonville. Tôi nghĩ tại nhà thờ Philadelphia, Anh Mead, người anh em của chúng ta, tôi nghĩ họ có buổi nhóm ở đó. Và tôi không biết các anh, các anh có buổi nhóm không? Có buổi nhóm. Còn anh, mấy giờ? [Một anh em nói, “Mười một.”—Bt.] Mười một giờ, sẽ có buổi nhóm ở đó. Và tôi cho rằng tôi sẽ quay lại khoảng một giờ ba mươi, hay hai giờ, một số...Ba, tôi—tôi sẽ có mặt lúc ba, ba giờ, và—và rồi bảy giờ tối mai. Vì vậy chúng tôi chắc chắn muốn thân ái mời tất cả anh chị em đến với những buổi nhóm, nếu anh chị em không có buổi nhóm nào trong nhà thờ của chính mình.

⁶ Chúng tôi chắc chắn sẽ không muốn kéo anh em ra khỏi nhiệm vụ của chính mình, bởi vì đó không phải là mục tiêu của chúng tôi. Chủ yếu, là cố gắng tiếp cận, những người chưa được cứu. Những người không có Đức Thánh Linh, và anh—anh em thực sự tin rằng mình cần Nó, và rồi chúng tôi ở đây để giúp đỡ anh em. Rồi những người đau ốm và bệnh tật, ồ, chúng ta ở đây để cầu nguyện cho họ, từ tất cả các giáo hội. Và anh em quay trở lại nhà thờ của mình, bất cứ nơi nào anh em đến. Nếu anh em đã nhận được Đức Thánh Linh, hay được chữa lành, hãy trở lại với một lời chứng, nói với những người khác. Mặc dù nếu giáo hội của anh em không tin vào điều đó, hãy nói dù sao đi nữa. Thấy không? Nơi mà, thật dễ dàng để cho Ánh sáng của anh em chiếu sáng nơi có nhiều—của Ánh sáng, nhưng chúng ta muốn Ánh sáng chiếu ra nơi không có Ánh sáng. Đó là khi nó có ảnh hưởng tốt nhất.

⁷ Và...(Cảm ơn, Anh Vayle.) [Anh Vayle điều chỉnh micrô, và nói, “Cứ để như thế này, chúng ta phải theo dõi nó.”—Bt.] Anh

Vayle đang nghĩ rằng họ không thể nghe. Điều đó tốt hơn không?Ồ, tốt, điều đó tốt.

8 Bây giờ, tối nay, không có sự hầu việc chữa lành, tôi nghĩ, tôi nên ra ngoài sớm hơn một chút tối nay. Tôi—tôi đã nói, mỗi đêm, “Tôi sẽ cố gắng để anh chị em ra ngoài khoảng chín giờ ba mươi.” Và gần như lúc đó bây giờ, và vì vậy, chín giờ, khoảng năm phút. Và rồi thời gian tôi trải qua, và rồi giữ anh em sáng nay khoảng hai giờ, tôi sẽ nói với anh em, anh em có thể kiệt sức và vui mừng khi tôi rời thành phố tối mai. Nhưng tôi ước gì tôi có thể tự nói với họ hai mươi phút. Nhưng tôi chỉ phải tiếp tục nói cho đến khi tôi cảm thấy mệt mỏi, và tôi biết anh em đã kiệt sức vào lúc đó. Vì vậy, thế thì tôi không bao giờ làm xong; tôi chỉ nghỉ và đi vào, nghỉ ngơi một lát.

9 Bây giờ, tối nay, tôi muốn anh em lật ra trong Kinh Thánh của mình, đến Ê-sai, Sách Ê-sai, chương—chương thứ 6 của Ê-sai. Và bây giờ trước khi chúng ta đọc, chúng ta sẽ cầu xin Đức Chúa Trời ban phước cho Lời Ngài và để—để làm cho Nó có thật với chúng ta, khi chúng ta cúi đầu một lát.Ồ, chúng ta sẽ đọc Lời trước tiên, và rồi lắng nghe kỹ bây giờ khi chúng ta đọc.

Vào năm vua Ô-xia băng hà tôi đã...tôi cũng thấy Chúa đang ngồi trên ngai, cao sang, và vệt áo của Ngài đầy đầy đền thờ.

Và sê-ra-phim đứng bên trên: mỗi vị có sáu cánh; với hai cánh che mặt, và với hai cánh che chân, và với hai cánh dùng để bay.

Và một vị kêu lên với vị kia, và tung hô rằng, Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là CHÚA Đức Chúa Trời vạn quân: khắp cả trái đất đầy đầy sự vinh hiển Ngài.

Và các trụ cửa đều rung động như tiếng kêu đó của ngài, và nhà đầy đầy khói.

Bấy giờ tôi nói, Khốn thay cho tôi! xong đời tôi rồi; vì tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa một dân có môi dơ dáy: vì mắt tôi đã thấy Vua, CHÚA Vạn quân.

Bấy giờ một trong những sê-ra-phim bay đến với tôi, tay cầm than lửa đỏ, mà người đã dùng kiềm gấp nơi bàn thờ:

Và người đặt trên miệng tôi, mà nói rằng, Này, cái này đã chạm đến môi ngươi: và lỗi ngươi được bỏ rồi, và tội lỗi ngươi được tha rồi.

Tôi cũng nghe tiếng Chúa, phán rằng, Ta sẽ sai ai đi, và ai sẽ đi cho chúng ta? Bây giờ tôi thưa rằng, Có tôi đây; xin hãy sai tôi.

¹⁰ Chúng ta hãy cầu nguyện. Lạy Chúa Jêsus, chúng con không đủ khả năng để đi sâu vào phân đoạn ân điển nhất này, tối nay, nhưng chúng con cầu xin sự giúp đỡ của Ngài bây giờ, Chúa ôi, không vì mục đích nào khác ngoài việc—việc Phúc âm có thể được rao giảng một lần nữa trong thành phố Chicago. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và xin cho ảnh—ảnh hưởng đó là một ảnh hưởng đời đời. Xin ban cho điều đó. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹¹ Bây giờ tôi muốn lấy một đề tài từ đoạn này, về: *Ảnh Hưởng*. Anh em biết đấy, có điều gì đó khác mà chúng ta, chúng ta, những gì chúng ta làm, chúng ta làm ảnh hưởng đến người nào khác bởi những gì chúng ta làm, cách chúng ta hành động, cách chúng ta nói chuyện, cách chúng ta sống. Và tất cả những gì chúng ta làm, chúng ta ảnh hưởng đến người nào khác.

¹² Và bây giờ, anh em biết đấy, nhiều người sẽ không đi nhà thờ. Họ nói...Ồ, họ đã có ấn tượng sai về giáo hội. Họ nghĩ đó là những—những người nữ ở dưới đó là—là những phù thủy, và những—những người đàn ông là—là những con quỷ mặc áo choàng đen, và họ chỉ có ý tưởng sai lầm về điều đó. Nhưng tôi nói với anh em những gì họ thực sự làm, họ sẽ quan sát đời sống anh em để xem anh em làm gì. Tôi tin chính Phao-lô đã nói, “Chúng ta là những thư tín được viết ra của Đức Chúa Trời, được mọi người đọc.” Khi anh em ở trên đường phố, và khi anh em ở nơi làm việc của mình, và bất cứ nơi nào anh em ở, người nào đó đang theo dõi anh em.

¹³ Và đặc biệt sau khi anh chị em đã nói và xưng nhận rằng mình là Cơ-đốc nhân, họ sẽ quan sát anh chị em kỹ hơn nhiều, và điều đó mang lại ảnh hưởng cho—cho những người xung quanh anh chị em. Và chúng ta nên xem những gì chúng ta làm. Bởi vì, nếu chúng ta tạo ra ảnh hưởng sai trật, thì chúng ta mang đến

sự sỉ nhục, không phải quá nhiều trên chính chúng ta, nhưng dựa trên những gì chúng ta tuyên bố là: Cơ-đốc nhân. Chúng ta mang nó đến trên Đấng Christ. Và không ai, nếu chúng ta nghĩ, anh chị em sẽ không bao giờ muốn mang sự sỉ nhục lên trên Đấng Christ. Nhưng hành động sai, vào thời điểm sai, chắc chắn sẽ gây ra một sự phản chiếu sai đối với người đang quan sát anh chị em. Và mọi người được theo dõi, khi anh chị em tuyên bố là một Cơ-đốc nhân.

14 Bây giờ phân đoạn này mà chúng ta đang nói tối nay, về ảnh hưởng, nó quay trở lại, bài học thực sự về nó, nếu anh em muốn—đọc nó, anh em sẽ tìm thấy nó trong Sử ký thứ Nhì, chương thứ 26. Đó là đời sống của vị vua, Ô-xia này.

15 Bây giờ, vua Ô-xia là một chàng trai chẵn chiên. Ông là một chàng trai trẻ, con trai của một nhà vua, và thích hoạt động ngoài trời. Ông—ông thích những—những cánh rừng và ông là một người chăn gia súc. Và ông cũng thích những vườn nho, ông thích nhìn thấy mọi thứ lớn lên. Và anh chàng trẻ tuổi này đã được nuôi dưỡng dưới ảnh hưởng thực sự tốt. A-ma-xia, cha của ông, là một người vĩ đại, trong những ngày cuối cùng của ông, ông đã hơi thất vọng, và chọn một số thần từ đất nước khác, và rồi Chúa đã đem ông ra khỏi trái đất. Nhưng anh chàng trẻ tuổi này đã có ảnh hưởng tốt, bởi vì mẹ ông là con gái của Giê-ru-sa-lem, cha ông là một người tin, và do đó chàng—chàng trai đã được lớn lên với ảnh hưởng tốt.

16 Và đó là một cách tốt đẹp để nuôi dưỡng một đứa trẻ, theo cách mà nó nên đi. Và anh chị em biết gì không? Con cái của anh chị em là một trong những con mắt chính đang quan sát anh chị em. Chúng quan sát những gì anh chị em làm. Và bất cứ điều gì anh chị em làm, chúng làm theo anh em, bởi vì anh chị em đang làm gương trước chúng, với những gì anh chị em làm.

17 Nhắc tôi nhớ. Cách đây không lâu ở đây, tôi đã có mặt tại một buổi nhóm của Những Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn, ở Los Angeles. Và Anh Oral Roberts đã tuyên bố về điều gì đó liên quan đến điều này, và họ yêu cầu tôi đứng dậy và nói điều gì đó về nó, về việc gây ảnh hưởng. Tôi nói:

18 Nó làm tôi nhớ lại một câu chuyện mà tôi đã đọc một lần, nơi một—một người đàn ông đi ra, đêm lễ Giáng sinh, mang quà qua hàng xóm, cho những đồng nghiệp của anh, những người hàng xóm. Và mỗi lần, anh đi đến một nơi nào đó, anh—anh ấy đều uống một ly. Anh ấy đi đến nhà kế bên, và anh uống một ly. Và vào thời điểm anh ấy đã trao tất cả những món quà của anh—của anh được phát ra, và những món quà mà anh đã thu thập, trên đường trở về anh ấy nghĩ mình sẽ đi đường tắt qua công viên. Và tuyết đã rơi xuống khoảng bốn hay sáu in-sơ. Và anh thấy chính mình, anh không thể bước đi thẳng, anh đang đi theo đường ngoằn ngoèo bởi vì anh đang bị ảnh hưởng bởi những thức uống này.

19 Anh để ý, đang đi về phía sau anh, không thể theo kịp anh, là cậu con trai bé nhỏ, bảy tuổi của anh; và cậu đang bước những bước lớn, và ngã nhào, và đi ngoằn ngoèo. Vì vậy anh chờ đợi cho đến khi cậu bé bắt kịp anh, và anh nói, “Sao con lại đi như thế, con trai?”

Cậu ấy nói, “Bố ơi, con đang cố gắng bước theo các bước chân của bố.”

20 Bây giờ anh em thấy rằng đó không chỉ là một—một ví dụ, bởi vì đó là sự thật, rằng, con cái của anh em, anh em nêu gương cho chúng.

21 Và nếu người dân Mỹ của chúng ta đang nêu gương cho ngày hôm nay, trước con cái chúng ta, về việc hút thuốc lá, đàn bà và đàn ông, uống rượu, và đánh bài trong nhà, và—và xúc xắc, chúng ta sẽ có loại của—của một dân tộc nào trong cuộc đua kế tiếp sắp đến, hay đúng hơn là, thế hệ kế tiếp, mà sẽ đến? Nó sẽ là một đám loạn thần kinh. Và điều mà tôi nghĩ cả thế giới bây giờ gần như ở trong tình trạng đó. Thế thì nếu chủng tộc này, hay đúng hơn là, thế hệ này, giống như thế này, thế hệ kế tiếp sẽ sản sinh ra điều gì? Thế thì nếu có người khác, ồ, cả nhân loại, nếu nó cứ tiếp tục như vậy, sẽ trở nên tuyệt chủng, hoàn toàn, bởi vì chúng ta đang giết chết chính mình và làm gương cho những người khác.

22 Và ngay cả những Cơ-đốc nhân ngày nay, những người tuyên bố là Cơ-đốc nhân, và hút thuốc và uống rượu, và—và lừa dối, và

thấy không trung thực. Trong khi chúng ta...Ồ, không có gì ngạc nhiên khi Cơ-đốc giáo đang ở một trong những mức thấp nhất của nó vào lúc này. Đó là ảnh hưởng mà những người trong hội thánh đã—đã đặt trên những người chưa tiếp nhận Đấng Christ. Những người muốn duy trì lời chứng của họ và rồi sống bất cứ cách nào họ muốn.

²³ Nhưng đó là lý do Đức Thánh Linh là một—một điều chắc chắn *phải* có trong thời đại này, bởi vì Đó là Đấng mà sống sự sống của anh em. Chính anh em không sống điều đó. Đó là Đấng Christ ở trong anh em, thế thì, sau khi anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và, và nếu Ngài không có những điều ưu việt trong đời sống của anh em, thì anh em cứ nhớ rằng, anh em đã không nhận được Đức Thánh Linh. Bởi vì, nếu Ngài ở trong anh em, Ngài sẽ sống Sự sống của Chính Ngài. Bạn không còn là của riêng bạn nữa. “Anh em đã chết, và sự sống của anh em được giấu kín trong Đức Chúa Trời, qua Đấng Christ, và được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh.” Vì vậy không có cách nào để bạn còn là chính mình nữa, những gì bạn đã có.

²⁴ Bây giờ, cậu bé này, chúng ta thấy, cậu ấy, có cha mẹ tin kính, tốt lành này và sự huấn luyện, nó...Khi cha chàng qua đời, khi chàng chỉ mới mười sáu tuổi, và dân sự đã tôn chàng lên làm vua. Và lên ngôi khi chàng chỉ mới mười sáu tuổi. Và nếu anh em đọc cuộc đời của ông, ông đã không bị ảnh hưởng bởi nền chính trị của đất nước mình. Ông—ông không có quan điểm phổ biến. “Ông đã tìm kiếm Đức Chúa Trời,” Kinh Thánh nói.

²⁵ Vậy thì, đó là, đó là điều đã làm cho ông trở thành một tấm gương tuyệt vời cho nhà tiên tri trẻ tuổi này, Ê-sai, cùng một lúc. Tiên tri Ê-sai sống trong thời của vua Ô-xia. Và cả hai đều trẻ với nhau, nhà tiên tri và nhà vua, họ là những người bạn thân tuyệt vời với nhau. Và Ê-sai ở lại cung điện, và ông dựa vào cánh tay của—của nhà vua. Và chúng ta thấy rằng ảnh hưởng của người trẻ tuổi này đã ảnh hưởng đến Ê-sai. Ông trở nên một anh hùng với—với Ê-sai, bởi vì (ông đã) ông đã không tạo ra sự khác biệt trong dân sự, ông không bao giờ để điều gì làm lung lay ông từ bên này sang phía bên kia. Ông quyết tâm hầu việc Đức Chúa Trời, và hầu việc một mình Đức Chúa Trời. Và đó là một người

tốt để làm gương. Sự...

26 Và chúng ta thấy rằng ông không bao giờ thỏa hiệp với bất kỳ thế giới ngoại giáo nào, thế giới ngoại giáo; sau khi họ thấy ông xây dựng vương quốc của mình rất vĩ đại, và Đức Chúa Trời đã ở cùng ông và ban phước cho ông.

27 Và Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho bất cứ người nào ở lại với Lời Ngài. Vậy thì, đó là, Đức Chúa Trời có bốn phạm làm điều đó, ban phước cho bất cứ người nào sẽ ở lại sống với Lời Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta thấy rằng Ê-sai thực sự thích vị vua này.

28 Và rồi vương quốc của nhà vua lan rộng. Tôi cho rằng ông đã ngang hàng với Sa-lô-môn, trong vương quốc của ông, bởi vì ảnh hưởng của ông lan đến tận xứ Ai Cập.

29 Đó là một sự giúp đỡ lớn cho Ê-sai, nhà tiên tri trẻ, để thấy rằng bất cứ người nào sẽ đứng lên cho Đức Chúa Trời, và bất kể chính trị hay bất cứ điều gì khác, ông sẽ ở lại ngay thẳng với Lời. Ông chắc chắn là một người có ảnh hưởng đối với tiên tri, Ê-sai. Anh chàng trẻ tuổi này, thật Đức Chúa Trời đã ban phước cho chàng, bởi vì chàng đã ở lại sống đúng với Lời.

30 Bây giờ chúng ta thấy rằng vị vua này, ò, đã làm giống như rất nhiều Cơ-đốc nhân ngày nay. Chừng nào ông còn khiêm nhường, thì Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông. Nhưng Kinh Thánh đã nói ở đây, rằng, “Khi người được tôn cao.” Khi ông có mọi thứ được bảo đảm, thì ông trở nên tự tôn chính mình lên, và rồi ông đã ra khỏi con đường của ông.

31 Bây giờ, điều đó là vậy, nó là như vậy ngày nay, với—với các giáo hội. Luôn luôn là vậy, khi con người cảm thấy rằng họ đã trở nên đầy đủ, họ không phải cầu nguyện nữa, họ không phải chờ đợi Đức Chúa Trời cho chức vụ của họ.

32 Nếu anh em tha thứ cho cách diễn đạt này, tôi đồng ý với một nhà văn nào đó, rằng đó là những gì đã khiến nhiều người trong những người này mà đã ở trong những buổi nhóm phục hưng ngày sau này, hay sự phục hưng ngày sau rốt này, để—để bay thành từng mảnh. Một số người trong họ thấy họ đã bị tuyên bố là say rượu trên bục giảng của họ, và—và một số người trong họ

đã làm sai. Đó là bởi vì họ—họ có một ảnh hưởng như vậy trên dân sự cho đến khi họ bắt đầu cảm thấy rằng họ tự đầy đủ, rằng đó là vương quốc nhỏ của họ, và họ có thể, họ đã có nhiều người trong sự kìm kẹp của họ đến nỗi họ có thể làm bất cứ điều gì họ muốn, và người ta không để ý đến điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời để ý điều đó, anh em thấy, đó là Đấng. Tôi có thể nói...Giống như Nê-bu-cát-nết-sa, ngày nọ, bước ra và nói, “Hãy xem ta đã xây dựng một vương quốc vĩ đại làm sao,” và rồi Thiên sứ của Chúa đã đánh ông.

³³ Và khi một người nam hay một người nữ, cho dù người đó là giám mục hay hồng y, hay bất kể người đó có thể là gì đi nữa, khi bạn bắt đầu cảm thấy rằng bạn tự lực, thì tốt hơn bạn nên bắt đầu quan sát và chú ý. Bởi vì, Đức Chúa Trời sẽ không để anh em đi như thế, bởi vì Ngài sẽ không chia sẻ sự vinh hiển của Ngài với bất cứ ai. Không, thưa quý vị. Đức Chúa Trời nhận lấy sự vinh hiển, một mình.

³⁴ Đôi khi Đức Chúa Trời có thể ban phước cho một người và ban cho người đó một chức vụ nhỏ mà có thể tốt hơn một chút so với các anh em của người đó, hoặc không tốt hơn, nhưng chỉ là điều gì đó khác một chút so với các anh em của mình. Và điều đầu tiên anh em biết, người đó trở nên được phấn khích, với ngực nở ra, và, ồ, chao ôi, anh ta sẽ, anh ta sẽ gạt anh em ra khỏi đường phố. Và, rằng, đó là lúc mà tôi tin rằng con người đó được bắt đầu ra khỏi cửa, bởi vì Đức Chúa Trời không thể sử dụng một người như thế.

³⁵ Vị vua này, mặc dù là một người tin kính như ông đã có, ông cảm thấy tự phụ. Ông cảm thấy như thể ông có thể tự hào trong sự kiêu hãnh, rằng ông có thể đảm nhận và làm bất cứ điều gì ông muốn, ông không phải cầu xin ai khác.

Nhưng, hãy nhớ, chúng ta luôn ở dưới quyền Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của chúng ta.

³⁶ Và chúng ta thấy, ông đã tự đề cao, và ông—ông đã quá tự đề cao đến nỗi ông nghĩ rằng, bởi vì ông đã được ‘ban phước bởi Đức Chúa Trời,’ ông có thể ‘đảm nhận một vị trí của mục sư,’ vì vậy ông đã lấy lư hương và đi vào để thay thế vị trí của một mục sư. Ông đã ra khỏi vị trí bổn phận của mình.

37 Đó là những gì tôi đã luôn luôn nói với những Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn này, “Đừng bao giờ cố gắng trở thành những thầy giảng.” Các thầy giảng có một thời gian khá khó khăn để giữ mọi việc ổn thỏa. Và rồi chúng ta đang làm một công việc rất kém cỏi và sau đó đặc biệt lấy một doanh nhân mà thậm chí không được kêu gọi để làm việc chút nào. Đấy, khi anh em làm điều đó, anh em đang bước ra ngoài ranh giới của mình.

38 Và anh em có thể nhận được một bài học cho điều này. Có nhiều người ở ngoài, ngay cả trong bục giảng tối nay, đang giảng, mà không nên ở đó, bởi vì nó giống như một vé ăn, hay là để được nhiều người ưa thích, hoặc—hoặc có một—một—nhiều hơn một chút so với người khác đã có, hoặc có một vài lời khen ngợi bởi người nào đó vỗ nhẹ vào lưng bạn, hay điều gì đó. Đấy, đôi khi họ trở thành một thầy tế lễ.

39 Chúa Jêsus phán, “Các người nuốt chửng nhà của những người đàn bà góa, và ham muốn những địa vị cao, và, để khoe mình, cầu nguyện dài dòng.” Ngài phán, “Các người sẽ chỉ nhận được sự trừng phạt nhiều hơn vì điều đó.” Thấy không?

40 Chúng ta—chúng ta không được, không bao giờ, đến được nơi đó. Chúng ta phải luôn nhớ rằng Đức Chúa Trời muốn chúng ta khiêm nhường. Con đường đi lên là con đường đi xuống. Tự hạ mình xuống, và anh em được tôn cao. Và nếu anh em tự tôn cao mình, anh em sẽ bị hạ bệ.

41 Bây giờ chúng ta thấy rằng anh chàng này đã cố gắng thay thế một mục sư, mà anh ta không đủ tiêu chuẩn.

42 Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông, ông là một người vĩ đại. Ông đã củng cố vương quốc của mình chống lại tất cả các quốc gia trên thế giới. Họ đã mang lại sự vinh hiển và dâng nó cho ông, và chiên và gia súc. Và ông có những người chăn gia súc, và những người trồng nho—trồng nho và, ồ, mọi thứ. Ông đang sống trong sự xa hoa, rồi ông bắt đầu trở nên vênh váo.

43 Chúng ta thấy rằng ngay cả một hội thánh, một hội thánh địa phương có thể khiêm nhường và có một—một nơi nhỏ bé hầu việc Chúa với tấm lòng chân thật; và để họ trở nên tốt hơn một chút, người nào đó giúp họ và họ có được một—một nhà thờ

tốt đẹp, hoặc họ sẽ cố gắng làm cho nó tốt hơn một chút so với cái ở dưới góc phố, và rồi hội chúng đi vòng quanh với ngực của họ ưỡn ra. Điều đó, đây, chúng ta—chúng ta phải nhớ, đó là điều sai.

44 Đức Chúa Trời đã phán với Y-sơ-ra-ên, “Khi các ngươi ở trong cánh đồng, Ta thấy các ngươi đầm máu,” và tình trạng của nó là vậy, “và rồi khi các ngươi trở nên no đủ, và—và trở nên xinh đẹp hơn, thì nó...” nó đã quay lưng lại với Đức Chúa Trời, và trở thành...đóng vai của một—của một gái điếm, và mời mọi người đến với nó. Và chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời không hài lòng với điều đó chút nào.

45 Và ngay cả vị vua vĩ đại, quyền năng này của Y-sơ-ra-ên ở đây, khi ông cố gắng tự tạo cho mình một địa vị mà ông đã không... không được định trước. Và chúng ta thấy những—những thầy tế lễ ở đây, chạy vào và nói với ông, “Đó không phải là chỗ của vua. Vua không được phép làm điều đó, vì Đức Chúa Trời đã thánh hóa những người đó cho điều này.”

46 Ô, ước gì chức vụ chỉ có thể đạt đến được nơi đó, người tận hiến cho sự hầu việc! Nếu con người có thể nhận ra rằng việc rao giảng Phúc âm không phải là để có được nhiều thành viên hơn trong hội thánh, nhưng đó là sự dâng hiến cho một—mục đích của nhiệm vụ, rằng chúng ta phải có những con trẻ mới sinh vào Nước Đức Chúa Trời. Cho dù họ đi đến giáo phái nào, hay về điều gì đi nữa, nó chỉ là để có được những đứa trẻ sơ sinh đó.

47 Rồi chúng ta thấy rằng ngày nay thật khó khăn khi chúng ta thấy một mục sư đứng lên với một chút, loại hiện tượng nào đó mà Đức Chúa Trời đã đặt để trong chức vụ của ông. Chúng ta tìm thấy những sự giả mạo xác thật về điều đó, rằng những người khác sẽ đi vào và cố gắng để—để nói *điều này* là, họ có *điều này*, hoặc thực hiện điều gì đó khác một chút.

48 Tôi biết về một người trên thế giới ngày nay, một người tốt, một người tốt, một nhà truyền giảng thực sự về Lời, và tôi—tôi muốn nói một—một người anh em thật, và tôi đã nói chuyện với ông ấy cách đây không lâu. Và ông cứ có những cảm xúc, và ông đã xây dựng chức vụ của mình hoàn toàn dựa trên những cảm xúc, bây giờ họ đang làm phép báp-têm cho Sự sống Đời đời,

“dân sự sẽ không chết.” Tôi e rằng họ đang ở trong tình trạng khó khăn mà họ sẽ không bao giờ có cách nào để thoát khỏi điều đó, đấy, nhưng bởi vì điều đó sai.

⁴⁹ “Loại người bởi người nữ sanh ra sống tạm ít ngày, và đầy dẫy những nỗi buồn, những rắc rối.” Và người sống biết họ phải chết. Và chúng ta biết, “Con người đã từng được chỉ định để chết, và sau đó là sự phán xét.” Vì vậy, chúng ta biết rằng chúng ta phải trải qua điều đó.

⁵⁰ Tôi không muốn sống trong căn nhà dịch bệnh cũ kỹ này mà tôi đang sống. Nó bắt lấy mọi dịch bệnh trôi nổi xung quanh. Tôi muốn một cái mà không được tạo ra bởi bàn tay, nhưng được tạo ra theo hình mẫu của Đức Chúa Trời, mà—mà không phải là một cây lai giống như thế này. Tôi muốn có một cái mà được tạo ra bởi bàn tay của Đức Chúa Trời, những bệnh tật và sự đau ốm và sự chết đi khỏi nó. Bây giờ, bất cứ khi nào Ngài triệu tập tôi, tôi—tôi sẵn sàng, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tin rằng, “Khi đèn tạm trên đất này đổ nát, chúng ta có một đèn tạm đang chờ đợi rồi,” để chúng ta di chuyển vào, điều đó không thể chết vì nó nữa.

⁵¹ Anh em muốn sống trong điều này như thế nào? Không phải tôi. Nó của tôi thì...Chúng tôi sẽ ra khỏi nó, và tôi vui mừng về điều đó. Và con người già nua này, cái bẫy vi trùng mà chúng ta đang sống, cái bẫy chết chóc và điều gì nữa, là sự rên rỉ và đau đớn trong đó, và tuổi già, và tại sao, chao ôi, ai lại muốn ở lại trong một thân thể như thế? Tôi, tôi vui mừng vì có một cái đang đến. Chúng ta có một thân thể mà—mà đang được chuẩn bị cho chúng ta, trong sự Vinh hiển. Và ngay khi sự sống rời khỏi cái vỏ cũ kỹ này ở đây, Thánh Linh Đòi đòi đó của Đức Chúa Trời sống bên trong, nó thực hiện cuộc hành trình vào đèn tạm nơi xa kia, và ở đó nó sống Đời đời. Tại sao chúng ta muốn điều gì đó như thế này? Chao ôi! Vâng, thưa quý vị. Ồ, tôi—tôi rất vui mừng rằng, rằng có, rằng có một Đức Chúa Trời Đấng đã làm cho tất cả những điều này trở nên rõ ràng.

⁵² Và chúng ta nhìn ở đây, chúng ta thấy họ chỉ là một cái bóng, dù sao đi nữa. Chúng ta là một cái bóng. Tôi nhìn ở đây trên bục giảng, thấy những người đàn ông di chuyển, và tôi nhìn ra đường

phổ và thấy những người đàn ông và phụ nữ di chuyển. Họ đã có sự sống, nhưng nó không thể là Sự sống thật, bởi vì đó là sự chết trong nó. Và—và Đa-vít nói, “Tôi sẽ đi qua trùng bóng chết.” Bây giờ, cần rất nhiều ánh sáng để tạo nên một cái bóng. Phải có rất nhiều ánh sáng. Nếu nó hoàn toàn tối tăm, nó không thể tạo nên một cái bóng. Thấy không? Nó phải có rất nhiều ánh sáng, trong bóng tối, để làm cho nó trở nên cái bóng. Ồ, bây giờ điều đó phụ thuộc vào một trong những bên đó mà anh em đang nghiêng về.

⁵³ Nếu tôi thấy một người đàn ông bước đi, một thanh niên đẹp trai, trong một vài năm, nhìn mái tóc của ông trở nên bạc và dài ra, vai ông gục xuống. Một cô gái trẻ xinh đẹp đang đứng, với gương mặt thánh thiện, tin kính trên mình, và đứng và ngợi khen Đức Chúa Trời, và tôi trở lại sau một vài năm và thấy cô ấy còng lưng, mang theo hai hay ba đứa con. Ồ, chao ôi, ở đó, nó cho thấy rằng trong thân thể đó có sự chết. Cho dù nó tốt như thế nào và nó trông đáng yêu thế nào, nó vẫn có sự chết trong đó.

⁵⁴ Bây giờ tôi nhìn xem linh đó dựa vào cách nào. Nếu nó luôn luôn tượng trưng cho Sự Sáng, nói về Sự Sáng, trò chuyện về Sự Sáng, thì nó sẽ đi với Sự Sáng. Nhưng nếu nó luôn luôn ở phía bên kia, của thế giới, những thứ thuộc về thế gian, bị ảnh hưởng bởi thế gian, không có gì ngoài việc nó biến thành bóng tối khi nó chết, đi vào bóng tối bên ngoài. Vì vậy anh em thấy, chúng ta là gì, chúng ta phải nhớ rằng chúng ta chỉ là những gì chúng ta có bởi ân điển của Đức Chúa Trời, và không ai trong chúng ta có thể khoe khoang về điều đó. Chúng ta chỉ có thể cúi đầu trong sự tôn thờ và khiêm nhường, trước Đức Chúa Trời, và dâng lời ngợi khen Ngài vì sự nhân từ của Ngài.

⁵⁵ Và chúng ta thấy rằng chừng nào vị vua này cảm thấy như vậy, thì Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông. Nhưng khi ông đến chỗ mà ông không muốn ở trong sự kêu gọi của chính mình, ông muốn nhận lấy sự kêu gọi của điều gì khác. Và ông nghĩ, bởi vì Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông, rằng điều đó ổn thôi, ông có thể làm điều đó.

⁵⁶ Nhưng thật đáng buồn thay chúng ta phạm sai lầm! Thật, thật tội tệ! Anh em, anh em phải hoàn toàn trung thực. Anh

em không được, anh em không được làm điều gì trừ khi Đức Chúa Trời hướng dẫn anh em đến điều đó, và chứng minh nó, và chứng thực nó, và anh em biết rằng đó là Đức Chúa Trời đã làm điều đó.

57 Theo cách thông thường, là người của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời phải đuổi theo và bắt được người thật của Đức Chúa Trời. Họ không phải là những người muốn có điều gì đó lớn lao rất nhiều để làm, anh em khó nói họ sẽ làm gì với nó nếu họ nhận được nó. Thấy không? Nhưng Đức Chúa Trời thường phải bắt lấy người của Ngài, giống như Môi-se, và Phao-lô, và giống như thế, để dồn người đó vào tường, để tước đoạt sự vinh hiển ra khỏi đời sống người đó, và để người đó trở nên một người tù đối với Đức Thánh Linh.

58 Bây giờ chúng ta để ý rằng, vị vua này, và điều khác mà chúng ta học ở đây về Ô-xia, rằng, khi ông bị gọi xuống bởi người có thẩm quyền để cầm lư hương, người được thánh hiến cho sự hầu việc, khi người gọi ông xuống, ông đã nổi giận với người đó.

59 Ồ, thật là một—thật là một điều đáng nguyền rủa! Khi một người cố gắng chỉ ra cho một người rằng “Anh em sai trật,” và chứng minh điều đó với anh ta bằng Lời Đức Chúa Trời, “Anh em sai trật,” và rồi người đó, bởi vì người đó cảm thấy trong chính mình sẽ làm những gì người đó muốn, và không đầu phục Lời, thì người đó nổi giận.

60 Anh em có để ý điều gì đã xảy ra với nhà vua không? Bệnh phong bộc phát trên mặt ông trong khi ông vẫn còn đang giận dữ. Bệnh phong cùi đã đập vào mặt Ô-xia, và các thầy tế lễ và những người đó đã nhận ra nó, và đưa ông ra khỏi đền thờ, và ông đã chết, một người phung. Sự sống vĩ đại đó đã bắt đầu rất tốt đẹp, kết thúc là một người phung, và bị đuổi ra, và phải sống trong một ngôi nhà riêng biệt với chính mình, suốt những ngày còn sống, con người mà sự sống mà Đức Chúa Trời đã từng ảnh hưởng.

61 Tôi muốn nói điều này, sự kính trọng. Ngày nay chúng ta có những con người trên cánh đồng, những người trẻ tuổi, và những người trung niên, và những người già, là người đã bắt đầu hành động tốt, và đã cố gắng, và tỏ ra tốt đẹp với Đức Chúa

Trời. Nhưng chúng ta thấy họ, ngày hôm nay, ở ngoài kia, những người nghiện rượu, và đã suy sụp, ở ngoài kia, cách xa chúng ta. Một số người trong số họ sa ngã, hoàn toàn. Một số người trong họ đã phát điên vì tiền, và một số người phụ nữ trở nên điên dại và cưới những người phụ nữ khác mà không phải là vợ của họ. Và—và tất cả những thứ và sự ô nhục đã được mang đến, mọi giáo phái. Chúng ta, người này không thể gọi người kia là xấu, bởi vì tất cả chúng ta đều phạm tội, toàn bộ, hay mọi giáo phái. Chúng ta đã tìm thấy những người như thế, mà đã từng chịu ảnh hưởng bởi Đức Chúa Trời và có ảnh hưởng lớn đối với dân sự. Và tuy nhiên khi họ cảm thấy đầy đủ...

⁶² Khi một người có được một chỗ mà người đó có thể gây ảnh hưởng cho Đức Chúa Trời, người đó phải hạ mình xuống, mọi lúc, liên tục.

⁶³ Và chúng ta thấy, vị vua này đã chết trong sự ô nhục, một người phung. Thế thì, ông là một bài học cho nhà tiên tri trẻ tuổi, không đặt hy vọng của mình trên bất cứ người nào, nhưng chỉ nhìn vào Đức Chúa Trời. Khi ông bắt đầu nhìn vào một người để làm gương, người này đã thất bại, tuy nhiên là một người tốt.

⁶⁴ Vì vậy đó là một bài học cho chúng ta, tối nay, để giữ tâm trí chúng ta hướng về Đức Chúa Trời, bất kể đó là con người gì. Hãy để người ấy là hồng y, thầy tế lễ, nhà tiên tri, bất kể người ấy có thể là gì, người đó không tránh khỏi những sai lầm và—và lỗi lầm, và ngay cả sự chết, và tội lỗi. Nhưng có Một Đấng là, và đó là Chúa Jêsus Christ; Ngài là Đấng đó.

Bởi điều này, Ê-sai đã học được một bài học, Đức Chúa Trời chỉ định cho người của Ngài phải đặt để.

⁶⁵ Một người không có quyền nhận lấy và nói, “Ồ, tôi sẽ sống dễ dàng nếu tôi là một mục sư. Tôi tin tôi sẽ nghiên cứu chức vụ. Tôi tin tôi sẽ làm *điều này*, *điều kia*, hay *điều nọ*. Tôi tin rằng nếu tôi có thể giả mạo ân tứ này mà Đức Chúa Trời đã ban cho, nó sẽ...Tôi sẽ có những chiến dịch lớn, và vân vân.” Chúng ta thấy rất nhiều điều đó ngày nay.

⁶⁶ Nhưng khi anh em tìm thấy, Ê-sai đã tìm thấy một bài học ở đây, rằng Đức Chúa Trời đặt người của Ngài, chính Ngài. Đức

Chúa Trời thực hiện việc đặt đế, và Ngài không bao giờ làm cho người này làm thầy tế lễ. Ngài đã làm cho ông thành một vị vua, và ông phải hành động đúng như một vị vua. Ông không được—không được cố gắng...Ê-sai đã học ở đây rằng anh em không được cố gắng chiếm chỗ của người khác.

67 Rồi khi ông thấy rằng người anh hùng vĩ đại của mình đã đến với sự ô nhục này và ngã xuống và chết, Ê-sai cảm thấy lúc đó hầu như mọi hy vọng dành cho ông đã không còn nữa, vì vậy một ngày nọ ông đi xuống đền thờ để nói chuyện với Chúa, và đó là nơi khải tượng đã xảy ra. Tại đền thờ, ông đã nhìn thấy Đấng mà ông được cho là nhìn xem mọi lúc. Trong đền thờ, ông, đã thấy, trong một khải tượng, Đức Chúa Trời đang ngự trên ngai cao, được tôn cao trên các tầng Trời, và đạo quân của Ngài đã ở với Ngài. Khải tượng này ông đã thấy, ngai của Ngài, trên cao, được cất lên, ở trên mọi miền đất. Đức Chúa Trời, đó là Đấng mà ông được cho là nhìn xem, khi ông ở trong khải tượng.

68 Và rồi chúng ta để ý điều này, rằng các Sê-ra-phim trên Trời đang bay tới bay lui, trong đền thờ. Bây giờ, những Sê-ra-phim, thật ra từ ngữ Hê-bơ-rơ ở đó là *những Người Đốt lửa*. Họ là Người Mà đã dâng hương và của lễ. Nó chỉ là một trật tự cao hơn của các Thiên sứ, mà—mà mở đường cho tội nhân, miễn là có một của lễ. Và những Sê-ra-phim này, cách đặc biệt, những Người Đốt lửa này có một chức vụ đặc biệt, Họ ở lại ngay trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Họ giống như những Chê-ru-bim, và Họ ở ngay trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

69 Và khi nhà tiên tri này cảm thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên ông, và Ngài đã mở mắt ông, anh em thấy đấy, ông *thật* được sinh ra vì mục đích đó, đến nỗi khi Ngài mở mắt ông nó giống như rơi từ đây vào một vùng đất giống như ông đang mơ. Và ông đã thấy ngai của Đức Chúa Trời được tôn lên *rất* cao, và rồi ông nhìn vào trong đền thờ, và những Sê-ra-phim này đang đi đi lại lại, qua đền thờ, kêu lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời! Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa là Đức Chúa Trời!”

70 Thật là một sự thay đổi, và điều này phải có một ảnh hưởng lớn trên nhà tiên tri trẻ tuổi này! Khi ông thấy sự thất bại của

con người, và mặc dầu những người tốt sẽ thất bại, nhưng bây giờ ông thấy Đức Chúa Trời, và ông đã thấy những Sê-ra-phim này.

⁷¹ Và để ý sự bao phủ đặc biệt mà những Sê-ra-phim này đã có. Họ được che bằng hai cánh trên mặt Họ, hai cánh trên bàn chân của Họ, và Họ đang bay với hai cánh. Đức Chúa Trời hoàn toàn thánh khiết. Hãy suy nghĩ về điều đó, thậm chí các Thiên sứ phải che mặt thánh của Họ, để đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

⁷² Tôi tự hỏi, người anh em của tôi, tôi tự hỏi, chị em của tôi, nếu chúng ta sẽ nhìn vào điều đó! Khi mà, các Thiên sứ thánh phải che mặt của Họ, để đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, trong sự kính kiền và tôn kính. Nhưng ngày nay chúng ta thấy nhiều người tự xưng mình là Cơ-đốc nhân, thậm chí, không có sự tôn trọng nào dành cho Đức Chúa Trời, hay Lời Ngài, hay dân sự Ngài, hay chức vụ của Ngài, hay không có gì cả. Họ sẽ đến ở đâu trong sự sống lại? Kinh Thánh nói, “Lại nếu người công bình còn khó được cứu, thì tội nhân và kẻ nghịch đạo sẽ xuất hiện ở đâu?”

⁷³ Và khi, Sê-ra-phim, trật tự cao nhất của các Thiên sứ, ngay bên Ngôi Thương xót, những người Đốt của lễ, phải che mặt thánh của Họ, để đứng trong sự Hiện diện của Ngài, và Họ ở đây. Đức Chúa Trời đang ngồi ở đó trên ngai của Ngài, và những Chê-ru-bim này đi tới đi lui, la lên, ngày và đêm, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời!” Anh em biết tôi muốn nói gì không? Để ý. Họ, hai cánh, Họ che mặt Họ. Và tại sao?

⁷⁴ Chúng ta để ý ngày hôm nay, rằng, bởi vì người ta...không có sự tôn kính. Họ sẽ đến nhà thờ, nhiều người sẽ đến nhà thờ, và—và tóc cắt ngắn, và cười cợt, nói chuyện, làm trò cười, ngồi nơi Phúc âm đang được rao giảng, không có sự tôn kính nào cả. Và gặp anh em trên đường phố, và với...Anh em không mong sự kính trọng nào từ mọi người; chúng ta không được làm điều đó. Nhưng tuy nhiên nó—nó thể hiện phẩm giá Cơ-đốc ít nhất là tôn trọng mọi người, nói, “Xin chào, người anh em,” hay bất cứ điều gì anh em muốn. Một số người trong họ la lớn, “Xin chào, Giảng!”Ồ, điều đó quá bình thường.

75 Hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Khi các người làm cho những người này, thì các người hãy làm cho Ta. Kẻ nào tiếp nhận Ta, tức là Đấng đã sai Ta. Và người nào tiếp nhận Ngài mà Ta đã sai đến, thì tiếp nhận Ngài. Đấy, như các người làm với họ, thì các người đã làm điều đó cho Ta.”

76 Và sự bất kính, anh em biết nó là gì không? Đó là sự...Họ không ý thức về sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Thế giới đã trở nên quá—quá thông thường, và tôn giáo đã trở nên một tình trạng suy sụp như vậy, cho đến nỗi không còn sự kính trọng nào nữa, như nó đã luôn luôn xảy ra.

77 Hãy nhìn họ những người lính. Chúng ta có thể nghĩ, tối nay, thật là một sự mỉa mai và kinh khủng cho những người lính đó để đặt một—một miếng giẻ trên mặt của Chúa Jêsus chúng ta, để làm trò cười về Ngài là một Đấng Tiên Tri và có thể biết những bí mật trong lòng. Họ đặt một—một miếng giẻ trên mặt Ngài, và đặt Ngài ra đó trong một cái sân, và lấy một cây gậy và đánh vào đầu Ngài, và rồi chuyển nó cho người khác, và nói, “Nếu Ngài là một đấng tiên tri, hãy nói tiên tri bây giờ, hãy nói cho chúng tôi biết người nào trong chúng tôi đã đánh Ngài.” Đấy, không tôn trọng chút nào. Họ không thể cảm thấy quyền lực.

78 Nhưng người đàn bà nhỏ bé đó, với đủ đức tin để có thể chạm vào áo Ngài, bà đã có được những ham muốn của mình. Anh em thấy, chúng ta phải như vậy, chúng ta phải ý thức về sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

79 Năm giác quan nhỏ bé này mà chúng ta đang sống, đó chỉ là một thế giới nhỏ bé của riêng chúng ta. Thấy không? Nhưng Đức Chúa Trời...Đó là, chúng ta chỉ được ban cho những điều này để chúng ta có thể liên lạc với nhà trên đất của chúng ta. Nhưng có những giác quan vượt ra ngoài điều đó, những chiều kích khác.

80 Và Đức Chúa Trời luôn hiện diện. Nếu chúng ta có thể chỉ nhớ điều đó. “Các Thiên sứ của Chúa đóng trại chung quanh những người kính sợ Ngài.” Trong tòa nhà này, tối nay, Chúa Jêsus Christ đứng. Trong tòa nhà này tối nay là đạo quân của các Thiên sứ, hàng ngàn Người nhóm lại chung quanh. Anh em không thấy Họ, nhưng anh em có thể cảm thấy sự ảnh hưởng của Họ, nói với anh em rằng Họ ở đây. Nếu điều đó không phải vậy, thì Kinh

Thánh không phải vậy. Và nếu Kinh Thánh không đúng, thì Đức Chúa Trời không đúng. Kinh Thánh nói, rằng, “Các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đóng trại,” Họ không rời khỏi, “Họ ở gần những người kính sợ Ngài.”

⁸¹ Chúa Jêsus phán, “Hễ nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ta, Ta sẽ ở giữa họ.” Thế thì điều đó làm cho Ngài ở trong một thế giới mà chúng ta không thể nhìn thấy, mà năm giác quan của chúng ta không tiếp xúc. Chúa Jêsus Christ đang ở đây, hiện tại. Nếu chúng ta có thể ý thức về điều đó!

⁸² Và, hãy nhớ, không chỉ ở đây, nhưng khi bạn đang đi bộ xuống phố, bất cứ nơi nào bạn ở, anh chị em xưng nhận là những người tin và kính sợ Chúa, hãy nhớ, các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đang hành động với anh chị em bất cứ nơi đâu. Họ quan sát mọi thứ anh chị em làm, mọi ý nghĩ đi qua tâm trí anh chị em, và Họ biết tất cả về anh chị em. Do đó, chúng ta phải ý thức về điều đó.

⁸³ Nếu chúng ta không ý thức về điều đó, thì anh chị em hành động bất cứ cách nào. Vì vậy hầu hết mọi người, ngày nay, quá nhiều người, không ý thức về sự Hiện diện của Đức Chúa Jêsus, đó là lý do (họ) chúng ta có những điều này mà chúng ta đang diễn ra bây giờ, điều đó không đúng.

⁸⁴ Nếu chúng ta chỉ có thể làm giống như Đa-vít đã nói, “Tôi luôn đặt Chúa trước mặt tôi.” Ồ, tôi thích điều đó. “Chúa luôn ở trước mặt tôi. Ngài đi đâu, tôi sẽ đi theo. Và tôi ý thức rằng mọi nơi tôi đang đi,” nói cách khác, Đa-vít nói, “rằng Chúa sẽ đi trước tôi.”

⁸⁵ “Ta sẽ không lìa khỏi ngươi cũng không bỏ ngươi,” Chúa Jêsus phán. “Này, Ta luôn ở cùng các ngươi, cho đến tận thế.” Ngài không thể rời bỏ chúng ta. Ngài đã hứa không làm vậy.

⁸⁶ Đó là chính mục tiêu của những buổi nhóm này. Đó là mục tiêu, thưa các anh em của tôi, về việc tách chức vụ của tôi ra khỏi các giáo phái, là cố gắng để cho dân sự thấy rằng Chúa Jêsus Christ vẫn còn sống, và Ngài ở đây, với mọi người tin, với mọi giáo phái mà sẽ tin Ngài...hay những người trong những giáo phái đó.

“Chúa hằng ở trước mặt tôi,” Đa-vít nói, “và tôi sẽ không bị rúng động.”

⁸⁷ Bây giờ để ý, với hai cánh Họ đã che mặt Họ, để đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi vì đó là nơi Họ đã hầu việc.

⁸⁸ Và nếu Họ phải che mặt thánh khiết của Họ, để hầu việc cho Đức Chúa Trời, thì một thầy giảng nên là loại người gì? Thật chúng ta phải che mặt lại, trong sự hổ thẹn! Chúng ta nên sống như vậy biết bao! Đức Chúa Trời hoàn toàn thánh khiết. Chúng ta phải có ý thức, luôn luôn, nhớ điều đó. Bên ngoài ân điển của Đức Chúa Trời, chúng ta là những tội nhân trần truồng, nhưng Huyết của Chúa Jêsus Christ tẩy sạch chúng ta khỏi tội lỗi.

⁸⁹ Bây giờ Họ có hai cánh che bàn chân của Họ. Điều đó tượng trưng cho sự khiêm nhường.

⁹⁰ Giống như Môi-se, Môi-se không quá khiêm nhường cho đến khi ông gặp Đức Chúa Trời trong bụi gai cháy đó. Nhưng khi ông thật sự thấy đó là Đức Chúa Trời, và bởi vì Ánh Sáng này đã phán lời của lời hứa (Anh em hiểu điều đó không?), họ đã biết và Môi-se biết rằng đã đến lúc cho sự giải cứu này. Và ở đây một Đấng siêu nhiên giáng xuống, và lập lại, và nói, “Ta nhớ lời hứa của Ta với Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.” Và Môi-se đã cởi giày ra, sự khiêm nhường, toàn bộ nền tảng của ông. Ông cởi giày ra.

⁹¹ Phao-lô, khi ông nhìn thấy Thiên sứ Ánh sáng đó ở trên mình, và gọi đó là “Chúa,” ông đã ngã xuống trong bụi đất. Ông đã nhận ra. Sự khiêm nhường, “Tôi không còn nữa!”

⁹² Không lạ gì Ê-sai có thể kêu lên, “Khốn thay cho tôi, vì tôi đã thấy Chúa là Đức Chúa Trời vạn quân.” Thậm chí, là một nhà tiên tri!

⁹³ Và tuy nhiên, Phao-lô, là một người vĩ đại, một học giả, nhưng khi ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ông đã tự hạ mình xuống.

⁹⁴ Và khi Môi-se đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ông đã tự hạ mình xuống. Ông là một nhà tiên tri. Ông tôn trọng Đức Chúa Trời, là Lời.

⁹⁵ Để ý, Giảng Báp-tít, khi Giảng đứng trên bờ sông sau khi làm phép báp-têm cho dân sự và nhìn ra và thấy Ánh sáng giống như

vậy từ Trời giáng xuống, ông kêu lên, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời đang cất tội lỗi thế gian đi!” Và khi ông tự hạ mình xuống, và, Chúa Jê-sus bước ra khỏi dòng nước bên cạnh ông.

⁹⁶ Bây giờ đây là một câu hỏi đã được hỏi tôi ngày nọ. Nó có thể xuất hiện trong tâm trí các bạn. Khi Chúa Jê-sus bước xuống nước, và Giăng nói, “Tôi cần phải chịu phép báp-têm của Ngài, và sao Ngài lại đến với tôi?”

⁹⁷ Bây giờ, một người anh em Báp-tít cũ của tôi, mà Tiến sĩ Roy Davis, thường nói với tôi. Anh ấy đặt tay trên tôi khi anh phong chức cho tôi trong nhà thờ Báp-tít Truyền giáo. Anh ấy nói, “Billy, chuyện gì đã xảy ra...” Tôi đã hỏi anh ấy về điều đó. Anh ấy nói, “Đây là những gì đã xảy ra. Anh em thấy, Giăng chưa bao giờ chịu phép báp-têm, chính ông, vì vậy Chúa Jê-sus đã làm phép báp-têm cho Giăng. Và rồi Giăng quay lại và trở lại, làm phép báp-têm cho Chúa Jê-sus, bởi vì Chúa Jê-sus không thể làm phép báp-têm cho Giăng trước khi Ngài chịu phép báp-têm.”Ồ, tôi nghĩ điều đó nghe có vẻ ổn.

⁹⁸ Nhưng một ngày nọ, khoảng hai năm trước, trong rừng nơi tôi đang ngồi, Đức Thánh Linh đã giáng xuống, Ánh Sáng, và rồi tôi hiểu nó là gì, khi Ngài bày tỏ nó.

⁹⁹ Bây giờ đây là những gì nó xảy ra. Đấy, có hai người quan trọng nhất trên trái đất: đó là nhà tiên tri Giăng; đó là Chúa Jê-sus là Đấng Mê-si. Và họ, hai, trong số những người đã có Sứ điệp của thời đại, gặp mặt đối mặt trong nước, khi mắt họ bắt gặp nhau. Và Giăng, trong sự khiêm nhường, đã nói, “Tôi cần phải chịu phép báp-têm của Ngài, và tại sao Ngài lại đến với tôi?”

¹⁰⁰ Chúa Jê-sus phán, “Cứ như vậy đi.” Đúng thế. “Nhưng chúng ta nên làm như vậy, hay chúng ta thích hợp...” *Nên* có nghĩa là “thích hợp.” “Chúng ta thích hợp để làm trọn mọi sự công bình.” Tại sao? Chúa Jê-sus là Đức Chúa Trời; Giăng là nhà tiên tri. Chúa Jê-sus nhanh chóng biết khi Ngài phán điều đó, Giăng là một tiên tri cho đấng là Lời đến với, biết ông sẽ hiểu điều đó. Bởi vì, của lễ, theo luật pháp, phải được rửa sạch trước khi nó được dâng lên. Và Chúa Jê-sus phải chịu phép báp-têm trước khi trình diện. Ngài phán, “Bây giờ cứ làm vậy đi. Đúng thế. Vì thật thích hợp

cho chúng ta, thích hợp cho chúng ta, để làm trọn mọi sự công bình.”

¹⁰¹ Ô, ước gì chúng ta có thể dành điều đó cho một đề tài trong vài phút! Điều đó chúng ta thấy ngày hôm nay, như—như những người tin vào Sự Sáng trong thời đại mà chúng ta đang sống, thích hợp cho chúng ta để chúng ta làm trọn mọi sự công bình. Thích hợp cho một giáo hội ngũ tuần, rằng chúng ta làm trọn mọi sự công bình, thấy rằng chúng ta đã được Đức Thánh Linh kêu gọi. Thật không thích hợp để chúng ta tự phân rẽ khỏi những người anh em khác. Thật không thích hợp khi chúng ta tự lập giáo phái và sẽ không có gì khác để làm với anh em của chúng ta là người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh giống như chúng ta. [Băng trống—Bt.] Nó không thích hợp đối với chúng ta. Khi chúng ta thấy Đức Chúa Trời hành động và thực hiện, và làm chính xác những gì Ngài đã phán, và bởi vì người đó không được kết nối với tổ chức của chúng ta, rằng chúng ta tự cư xử sai trật, điều đó không thích đáng. Nó không đúng.

¹⁰² Chúng ta nên là những Cơ-đốc nhân. Chúng ta nên là những quý ông. Chúng ta nên là dân sự và những người kính sợ Đức Chúa Trời. Chúng ta nên sẵn sàng với tay qua và bắt tay bất cứ người nào, và cũng trải chăn ở bên giường của người đó. Vâng, vì điều đó thích hợp đối với chúng ta để làm trọn mọi sự công bình. Bây giờ chúng ta biết...

¹⁰³ Đó là bởi vì Ngài là Cửa Lễ. Và Giảng đã biết điều đó, bởi vì ông đã nhìn thấy Ánh sáng đó trên Ngài. Và Giảng đã tự hạ mình xuống, là người vĩ đại nhất cho đến giờ đó. Nhưng khi ông thấy Đức Chúa Jêsus vĩ đại này đang đến, ông nói, “Tôi cần phải chịu phép báp-têm của Ngài.”

¹⁰⁴ Nhưng khi Ngài phán với ông, “Thật thích hợp để chúng ta làm trọn mọi sự công bình.”

¹⁰⁵ Rồi Giảng quay lại, biết rằng, như một đầy tớ của Đức Chúa Trời, như một tiên tri, ông phải làm ứng nghiệm Lời của thời đại đó, bởi vì ông biết Đó là Cửa Lễ. Ông chỉ nói vậy, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời đến, Chiên Con làm của lễ đến cất tội lỗi của thế gian đi.” Và Chiên Con phải được rửa sạch trong nước trước khi nó được dâng cho thầy tế lễ. A-men.

106 Thật thích hợp cho chúng ta để chúng ta làm trọn mọi sự công bình, khi anh em nhận lấy Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho mọi người nam hay người nữ, mà nhận lấy Danh Chúa Jêsus, ra khỏi tội lỗi.

107 Những lời xưng tội của chúng ta ngày hôm nay đã bắt đầu giống như một—một điều tôi-không-biết-gì, điều gì đó khó hiểu hay điều gì đó. Chúng ta đi xuống và cầu nguyện một lời cầu nguyện dài khoảng hai phút, và quay trở lại; làm điều gì đó sai trật, hãy nói, “Ôi Chúa, Ngài biết con không có ý làm điều đó, nhưng, ha-lê-lu-gia, con ỏn thôi,” đi tiếp. Không, không phải thế, thưa anh em.

108 Anh em phải xin lỗi một cách tin kính. Anh em phải thú nhận điều đó. Anh em phải làm cho nó đúng. Anh em không thể làm điều đó...Chúa Jêsus phán, “Khi các người đi đến bàn thờ, hãy nhớ người anh em đã chống lại các người, hãy đi đến với người ấy trước khi người dâng món quà của mình ở đây, đã làm hòa với người anh em đó.” Thấy không? Đó là phần chúng ta, với chúng ta, để chúng ta làm trọn mọi sự công bình.

109 Và những người phụ nữ với mái tóc ngắn, uốn bồng bênh, các bạn biết gì không? Các bạn nên để tóc dài ra và hành động như một quý cô. Các bạn nào mặc quần đùi; cởi chúng ra, mặc áo dài vào. Thật các bạn nên hành động giống như những Cơ-đốc nhân, điều đó đúng, vì Kinh Thánh đã nói điều đó sai. Một người nữ không nên làm điều đó.

110 Và đàn ông các anh đang hút thuốc, điều đó không xứng đáng. Và đàn ông các anh đang để cho vợ mình làm điều đó, và rồi nói các anh là “các con trai của Đức Chúa Trời,” một người đàn ông à?

111 Lời thề nguyện vĩ đại, vĩ đại mà đã có tại lễ thành hôn, “tình yêu thương, sự tôn trọng, và sự vâng lời,” đã biến mất. Ở Mỹ, người phụ nữ có quyền ưu tiên.Ồ, mọi nơi cô ấy có quyền ưu tiên. Kinh Thánh nói nàng sẽ có nó theo cách đó.

112 Họ nói rằng những người phụ nữ là những người lái xe cẩn thận nhất mà chúng ta có trong xứ. Điều đó sai. Con trai tôi và tôi, băng qua đất nước, đi tới và lui, giữ một quyển sách, và mỗi lần

có những gì chúng ta gọi là một điều sai lầm trên đường, nếu đó là người nam chúng ta đánh dấu người nam, và người nữ đánh dấu phụ nữ. Và dưới ba trăm người sai lầm trên khắp đất nước, có hai trăm tám mươi một người trong số họ là phụ nữ.

113 Họ đã đặt cơ sở của họ như thế nào? Bởi vì những báo cáo đã được nộp vào. Chắc chắn, cảnh sát họ sẽ không bắt những người phụ nữ trông đẹp đẽ nếu họ có số điện thoại. Họ sẽ không đưa họ vào. Họ để họ đi, và đó là lý do.

114 Anh em thấy đấy, nó trở thành thế giới của phụ nữ. Kinh Thánh đã nói nó sẽ là cách đó. Chính xác. Vì vậy thầy giảng trên bục giảng cũng gần giống như vậy, ông sợ nói bất cứ điều gì chống lại nó.

115 Nhưng chúng ta nên làm trọn mọi sự công bình. Nó phải được nói ở đâu đó. Anh em đừng nhìn vào danh tiếng và sự nổi tiếng của mình ở đây. Anh em là một—anh em là một người tù tình yêu đối với Phúc âm của Chúa Jêsus Christ, và bị ràng buộc bởi bốn phạm. Anh em là một người tù cho Ngài, và anh em không thể nói điều gì khác ngoài những gì Đức Thánh Linh nói, và giảng điều đó đúng. Đúng. Anh em trở nên một người tù của tình yêu với Ngài. Thế thì anh em không quan tâm nó là gì, anh em phải làm trọn mọi sự công bình. Một mục sư nên nói điều đó, đặc biệt các bạn là những người Ngũ Tuần, mà—mà biết rõ hơn là—hơn là để điều đó xảy ra như thế.

116 Bây giờ ở đây cách đây một thời gian, một người đàn ông nổi tiếng vĩ đại đến với tôi, nói, “Sao anh không để mặc họ những người nữ?” Nói, “Hãy đến đây, tôi muốn đặt tay trên anh và cầu nguyện cho anh, rằng anh sẽ tiếp tục, và cứ tiếp tục cầu nguyện cho người đau.” Nói, “Ồ, người ta coi anh như một nhà tiên tri.”

Tôi nói, “Tôi chưa bao giờ nói tôi là một nhà tiên tri.”

117 Ông ấy nói, “Nhưng người ta coi anh như thế.” Nói, “Anh nên dạy cho dân sự cách nhận được những ân tứ thuộc linh vĩ đại.”

Tôi nói, “Đó là vấn đề với hội thánh ngày nay.”

118 Nói, “Đừng nói với họ về việc họ cắt tóc, và *điều này điều kia*, và *điều nọ*. Tôi...” Nói, “Anh nên dạy cho họ những điều cao cả, vĩ đại.”

119 Tôi nói, “Làm thế nào tôi có thể dạy họ môn đại số khi họ thậm chí không học chữ ABC của họ?” Đúng vậy.

120 Anh em phải bắt đầu từ nơi nào đó, vì vậy hãy đi xuống phía dưới và xây dựng. Đừng cố gắng bắt đầu trên đỉnh; anh em không có nền tảng nào. Và đó là rắc rối với nó ngày hôm nay, thưa các anh em, họ không hiểu Điều này, “Phần chúng ta phải làm trọn mọi sự công bình.”

Để ý những Thiên sứ này bây giờ.

121 Và Giăng Báp-tít, Phao-lô, những người khác, khi họ nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời và Sự Sáng đó, họ đã cúi đầu trước Nó. Họ, vâng, họ tôn vinh Nó, họ tôn vinh Nó, bởi vì họ tự hạ mình.

122 Và những Thiên sứ này, thậm chí, người hầu việc đó trong sự Hiện diện của Ngài, che chân Họ và che mặt Họ. Ồ, chao ôi! Bây giờ để ý, nhanh chóng bây giờ, Ngài đã có thêm hai cánh nữa, và, bởi điều này, Ngài có thể đặt chính Ngài vào hành động.

123 Bây giờ những gì một đầy tớ thật của Đức Chúa Trời, đã biết, tỏ cho nhà tiên tri thấy đầy tớ được chuẩn bị của Ngài nên như thế nào. Tôi tớ nên được chuẩn bị gì? Bây giờ những đầy tớ này nhìn xem...Ông đã nhìn vào một—một người trên đất ở đây và thấy người đó đã làm thất bại điều gì, thì Đức Chúa Trời đã tỏ cho ông thấy một Vương quốc trên Trời, một ngai vàng. Đó là Đấng để nhìn xem. Rồi Ngài đã tỏ cho ông thấy những gì là một đầy tớ thực sự, mà đã phục vụ trong sự Hiện diện của Ngài. Và ở đây là những Sê-ra-phim này, lúc đó, che mặt thánh của Họ, che chân của Họ, và với hai cánh Họ hành động; cung kính, khiêm nhường, và sẵn sàng hành động. A-men. Nếu đó không phải là một tôi tớ ăn mặc chỉnh tề, tôi không biết là gì; cung kính, khiêm nhường, và hành động. Ồ, chao ôi! Tôi nói với anh em!

124 Giống như người đàn bà bên giếng, khi bà nhận ra ân tứ đó của Đức Chúa Trời, và Người này mà đã phán là Đấng Mê-si, điều đó chắc chắn khiến bà hành động nhanh chóng. Bà đã quên về bình nước của mình. Bà chạy vào thành, nói, “Hãy đến, xem một Người mà đã bảo tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?” Ồ, thật là một hành động tuyệt vời!

¹²⁵ Phi-e-rơ, khi ông tiếp nhận Ngài ở Lời Ngài, như chúng ta đang nói về sáng nay, ở ngoài trên thuyền. Các bạn có để ý không? Khi Phi-e-rơ nắm lấy Lời Ngài, và thả lưới xuống đó, và bắt được—một lượng cá lớn, vô số cá, Phi-e-rơ nhanh chóng bỏ lại lưới và hành động. Trước khi ông làm điều đó, ông đã sắp mình xuống trước mặt Chúa, và nói, “Hãy dang ra khỏi tôi, Ôi Chúa, tôi là một con người tội lỗi.”

¹²⁶ Nếu đó không phải là chính những lời, giống như, tiên tri Ê-sai đã nói, “Khốn nạn cho tôi, vì tôi đã thấy Chúa là Đức Chúa Trời, và tôi là người có môi dơ dáy.”

¹²⁷ Anh em không thấy sự Hiện diện của Chúa làm gì với những người tin thật sao? Chúng ta thậm chí không muốn thú nhận; chúng ta chỉ muốn nói, “Ồ, chúng tôi là người Ngũ Tuần, chúng tôi là tín đồ Báp-tít, chúng tôi là tín đồ Trưởng Lão,” và sống tiếp. Nhưng một người chân thật, được gọi là đầy tớ của Đức Chúa Trời, tự hạ mình trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ngài không chỉ trích Điều đó.

¹²⁸ Hãy nhìn xem ai đã chỉ trích Chúa Jê-sus, là những người Pha-ri-si, chủ nghĩa bè phái, họ là người đã chỉ trích Ngài.

¹²⁹ Nhưng con người thật sự muốn làm đầy tớ của Ngài, đã tự hạ mình xuống và hành động. Chúa Jê-sus phán, “Các ngươi hãy theo Ta, và Ta sẽ khiến các ngươi thành những tay đánh lưới người.” Khi ông thấy rằng Đó thực sự là Đức Chúa Trời, ông đã hành động.

¹³⁰ Người mù đã được chữa lành, Kinh Thánh nói rằng anh ta “làm cho danh tiếng của Ngài tản lạc khắp đất nước ra nước ngoài.” Ông đã hành động khi ông thấy rằng Đức Chúa Trời có Đấng Đại Diện ở đây trên trái đất, điều đó có thể mở mắt của một người mù, và đi khắp nơi làm chứng, ngợi khen Đức Chúa Trời. Và những người Pha-ri-si đã bắt được ông, và điều đó sẽ xảy ra với ông, và như tôi đã nói sáng nay. “Tại sao,” ông nói, “tôi không thể giải thích, tranh luận thần học với các ông. Nhưng một điều này tôi biết, đó là tôi đã từng bị mù, mà bây giờ tôi thấy.” Ông đã hành động, chắc chắn, bởi vì ông đã làm tản lạc danh tiếng của Ngài khắp nơi.

¹³¹ Và, đôi khi, có lẽ anh em không phải là mục sư truyền đạo, để làm lan tỏa danh tiếng của Ngài, nhưng đời sống của anh em sẽ tỏa ra danh tiếng Ngài nếu anh em cứ sống đúng đắn.

¹³² Những người nghèo ở lễ Ngũ tuần, những người đánh cá và—và những người thu thuế, và vân vân, với những công việc khiêm nhường. Họ đi lên đó theo lời hứa của Đức Chúa Trời, và họ đã chờ đợi trong phòng cao trong mười ngày. “Và thành linh có tiếng từ Trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy nhà nơi họ đang ngồi.” Và họ đã hành động, bởi vì họ đã thấy một lời hứa của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Nó đã được chứng thực cho họ, lời hứa của Đức Chúa Trời, và nó đưa họ vào hành động. Khi lời hứa của Ngài được ứng nghiệm, nó đưa họ vào hành động.

¹³³ Thưa bạn, tôi có thể nói điều này. Những gì chúng ta đã thấy trong một hay hai năm qua, trong Nước Đức Chúa Trời, nên khiến mọi Cơ-đốc nhân được tái sinh phải hành động. Nhưng sự việc của nó là, chúng ta không—chúng ta không tôn trọng nó, để nhận ra rằng đó là Đức Chúa Trời. Chúng ta—chúng ta chỉ hơi tò mò. Chúng ta thích nhìn thấy những điều nhỏ bé, và đưa ra một cảm giác. Chúng ta thích cảm thấy dễ chịu. Chúng ta thích làm những điều này. Nhưng khi nó thực sự đến chỗ thực sự tôn trọng Nó và tin Nó với tất cả tấm lòng của chúng ta, nó phải khiến chúng ta hành động.

¹³⁴ Ồ, khi Thiên sứ gặp Ma-ri sáng hôm đó trên đường đến giếng, và nói với bà rằng bà “sẽ có một Con Trẻ, mà không biết người đàn ông nào,” điều đó khiến bà phải hành động. Bà đi nhanh, nói với mọi người rằng bà sẽ “có một Con Trẻ, mà không biết người đàn ông nào.” Bà không quan tâm nó có ý nghĩa gì với những gì người ta nói. Bà đã thực sự gặp một Thiên sứ của Đức Chúa Trời, và điều đó đã đưa bà vào hành động. Bà ý thức rằng Đức Thánh Linh ở trên bà, đang tạo ra trong bà một Sự sống.

¹³⁵ Ồ, nếu chúng ta chỉ có thể nhận ra điều đó, rằng Đức Thánh Linh ở trên chúng ta, tạo nên trong chúng ta một đức tin, cố gắng trình bày chính Ngài trong rất nhiều cách và những ân tứ khác nhau, để tạo nên một đức tin cho một Hội thánh được cất lên. Nó sẽ đưa chúng ta vào hành động. Nhưng tự hỏi liệu chúng ta

có đang làm điều đó theo cách Ngài muốn, với sự tôn kính và khiêm nhường không?

¹³⁶ Trụ Lửa trong những ngày sau rốt này phải đưa cả hội thánh vào hành động, Nó được chứng thực, những dấu hiệu về sự Đến của Ngài.

¹³⁷ Y-sơ-ra-ên đã trở về quê hương của mình. Chúa Jê-sus phán, “Khi cây vả đâm chồi nảy lộc, dòng dõi này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả những điều này được ứng nghiệm.” Khi Y-sơ-ra-ên trở về quê nhà và trở thành một nước, thế hệ đó sẽ thấy sự Đến của Đấng Mê-si.

¹³⁸ Tôi đã nhận được một bài báo từ một giáo sư ở Palestine, ngày nọ, rất nổi bật. Có một cây nho nhỏ, năm nay, đã lớn lên ở Palestine mà đã không được nhìn thấy ở đó trong hàng trăm và hàng trăm và hàng trăm năm. Và người Do Thái, đã được tiên đoán, rằng khi cây nho đó mọc lên lần nữa, Đấng Mê-si đang ở trên đường đến của Ngài.

¹³⁹ Những nhà thông thái đến từ Ba-by-lôn, và họ đang nghiên cứu các ngôi sao, họ là những nhà thiên văn học. Và khi họ nghiên cứu các ngôi sao, họ đã thấy ba ngôi sao này xếp hàng. Ngôi sao Cham, Sem, và Gia-phết, mà họ được sinh ra, xếp hàng, và họ biết. Những tín đồ khoa học đó đã quan sát những sinh vật trên trời, cách chúng di chuyển, và khi họ nhìn thấy những ngôi sao đó đến thành hàng trên Giê-ru-sa-lem. Vì, nếu họ ở Ba-by-lôn, họ nhìn thẳng về phía Giê-ru-sa-lem, về phía Tây, để thấy điều đó. Và khi họ thấy điều đó đến, họ biết rằng khi những ngôi sao đó đến với nhau, Đấng Mê-si đã ở trên đất. Vinh hiển thay!

¹⁴⁰ Và khi chúng ta thấy Y-sơ-ra-ên đi về nhà, và Đức Thánh Linh được đổ ra trong các nhà thờ, tin tức đại kết về sự đi cùng nhau, và Hội đồng Giáo hội, và các thứ, và đạo Công giáo Rô-ma và đạo Tin Lành liên hiệp với nhau, Đấng Mê-si sẽ đến để bắt Nàng Dâu của Ngài đi.

¹⁴¹ Và Đức Chúa Trời đang ban đến những ân tứ, để cố gắng tạo ra trong chúng ta một đức tin mà sẽ đưa chúng ta ra khỏi nơi đây, ngày nào đó, vào sự Cất lên; chữa lành người đau, mở mắt kẻ mù, khiến kẻ chết sống lại!

¹⁴² Những dấu hiệu lớn trên trời, các Thiên sứ đang đến trong chòm sao! Và các nhà khoa học nhìn ra nó, đã tiên đoán nhiều tháng trước khi nó xảy ra. Nó đấy. Ở đó nó trong tạp chí. Đã nói nhiều tháng trước khi nó xảy ra! Bảy Thiên sứ giáng xuống, và nói, “Sự khải thị hoàn toàn về sự mầu nhiệm sáu ấn của Đức Chúa Trời sẽ được mở ra.” Và ở đó nó hoàn toàn chính xác như Ngài đã nói, đã tiên đoán trước khi nó xảy ra.

¹⁴³ Và họ nhìn xung quanh, họ tìm thấy tất cả các loại cảnh tượng thần bí, và gọi chúng là những sinh vật siêu nhiên thuộc loại nào đó. Họ gọi đó là những đĩa bay, những dấu hiệu đáng sợ trên bầu trời, trên trái đất. Những dấu hiệu, những dấu hiệu chỉ ra cho chúng ta rằng sự Đến của Chúa Jêsus đã gần rồi.

¹⁴⁴ Bây giờ một cây nho nhỏ mọc lên. Y-sơ-ra-ên là một quốc gia của riêng mình. Nó đã có đất nước riêng của nó, lá cờ riêng của nó. Ngôi sao sáu cánh cũ của Đa-vít, lá cờ cổ nhất trên thế giới, bay phấp phới lần nữa, lần đầu tiên trong khoảng hai ngàn năm trăm năm. Họ có quân đội riêng của họ. Họ đã có tiền tệ của riêng họ. Họ gần...đại diện tại Liên Hiệp Quốc. Họ là một dân tộc, lần đầu tiên trong hai ngàn năm trăm năm. Và trong khi họ đang nhóm lại trong...

¹⁴⁵ Tôi có một cuốn băng ghi âm về nó, một bức hình, chúng tôi gọi nó là *Ba Phút Đến Nửa Đêm*. Và trong đó, họ yêu cầu những người Do Thái này, già nua, mang họ vào, trên lưng, mang theo họ. Họ nói, “Các ông đến quê nhà để chết à?” “Không, chúng tôi đến để gặp Đấng Mê-si.” A-men. Khi anh em thấy những câu hỏi, đó là mảnh lịch của Đức Chúa Trời, Đấng Mê-si đó sắp sửa xuất hiện. Ồ, chào ôi!

¹⁴⁶ Chúng ta nên khiêm nhường. Chúng ta nên tôn kính biết bao! Thật chúng ta nên hành động như thế nào, cố gắng để mọi linh hồn được cứu mà chúng ta có thể, gieo rắc hạt giống từ phải sang trái, và làm mọi thứ chúng ta có thể.

¹⁴⁷ Nhưng thay vì thế, chúng ta nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi không cảm thấy muốn đi tối nay. Tôi tin, ồ, tôi tin tôi sẽ ở nhà và xem chương trình truyền hình hay này tối nay. Đó là buổi nhóm cầu nguyện, nhưng...” Một hội thánh đang ngủ mê, một Lao-đi-xê, giàu có! Ồ, chào ôi! Chúng ta đấy.

Nó sẽ khiến chúng ta hành động.

¹⁴⁸ Chúng ta, giống như nhà tiên tri, đã nhìn thấy đi ra từ sự tự kích thích, các giáo phái. Chúng ta thấy chính xác ngày hôm nay, trong hội thánh, những gì đã xảy ra, giống như Ê-sai đã thấy. Ông đã thấy một người tuy đang tôn vinh về Đức Chúa Trời, nhưng chúng ta đã thấy ông, ông thấy người đó tự tôn mình lên và bị bệnh phung. Chúng ta ngày nay, chúng ta thấy điều tương tự, về những giáo phái tự tôn cao, “Chúng tôi là người lớn nhất trong nhóm. Chúng tôi có nhiều thành viên hơn những nhóm còn lại.” Sự tự tôn mình lên, thấy bệnh phung của sự không tin tấn công họ, và họ bị đuổi ra.

¹⁴⁹ Thế thì chúng ta nên tìm kiếm một khái tượng từ Thiên đàng, mà sẽ cho chúng ta thấy Chúa Jêsus Christ ở giữa chúng ta, Lời đã hứa của Ngài rằng Ngài sẽ làm điều đó, vâng, thừa quý vị, không chịu ảnh hưởng bởi hệ thống nhân tạo nào đó, nhưng chịu ảnh hưởng bởi Chính Đức Chúa Trời.

¹⁵⁰ Chúng ta thấy họ, giống như Ô-xia, mất đi sự nắm giữ Lời, bởi vì họ đã đánh đổi Nó để lấy những tín điều, cố gắng làm cho chính họ giống như Ô-xia ngày xưa, cố gắng chiếm chỗ của chức vụ được xúc dầu đằng sau bục giảng, và chối bỏ Lời thật của Đức Chúa Trời. Họ không có việc gì ở đó hơn là Ô-xia đã làm trong đó, bên bàn thờ đó, với hương trầm. Một người tự xưng là Cơ-đốc nhân, mà sẽ chối bỏ những sự kiện của Lời, không có việc gì trên bục giảng hơn những gì Ô-xia đã có với điều đó—với lư hương đó. Một người đã tuyên bố chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và được Đức Chúa Trời ban phước, và sẽ đứng lên và chối bỏ Kinh Thánh đó và Lẽ thật của Nó, đã đánh đổi Nó để lấy một tín điều hay điều gì đó, người đó cũng mang đầy bệnh phung tội lỗi và sự vô tín như Ô-xia.

¹⁵¹ Ông đã bị đuổi khỏi chức vụ, nhưng mà họ cố gắng làm trọn chức vụ đó bằng trí tuệ. “Tôi là Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật. *A gì đó.*” Đấy, họ cố gắng lấy điều đó và khẳng định sự giáo dục cho sự xúc dầu của Đức Thánh Linh. Anh em thấy, do đó, một người có thể lấy Kinh Thánh đó, và một tổ chức lớn nào đó có thể giải thích nó và tách nó ra, và đặt nó ra đây và sửa chữa nó để làm cho nó trông khá đẹp đối với anh em. Đó là trí tuệ. Đó là bởi vì

người đó đã nghiên cứu và nghiên cứu, về những góc độ này và các thứ, cách kết hợp nó với nhau.

¹⁵² Nhưng hãy để tôi nói với anh em đôi điều. Khi Đức Chúa Trời đến trong Lời Ngài, Ngài không chỉ đặt nó lại với nhau, Ngài bày tỏ Nó ra ngoài đó và làm cho Nó sống động, và chứng thực Nó và chứng minh Nó, rằng đó là Lẽ thật. Đó là lẽ thật của Lời. Đó là khi Chính Đức Chúa Trời phán.

¹⁵³ Khái tượng đã ảnh hưởng đến nhà tiên tri. Ồ, những ảnh hưởng của khái tượng đã có trên ông! Nó đã khiến nhà tiên tri này...

¹⁵⁴ Bây giờ, hãy nhớ, ông đã nhìn vào một người đàn ông. Nhưng khi ông nhìn thấy điều gì đó có thật...Ông đã theo dõi đời sống thánh khiết của một người, ông đã nhìn thấy người đó thất bại, ông thấy người bị bệnh phung và chết. Anh em đang nhìn vào điều tương tự trong các giáo phái của mình. Anh em thấy mọi người trong số họ đã biến mất ở đâu không?

¹⁵⁵ Bây giờ phong trào đại kết lớn này. Nếu một hội thánh không ở trong phong trào đại kết này, trong một lần của—của tình trạng khẩn cấp, hội thánh đó không thể được sử dụng như một hội thánh. “Và không một mục sư nào có thể hầu việc cho bất cứ ai, người ấy sẽ bị giết chết bởi làm như vậy. Nếu người ấy hầu việc ơn phước nào cho những người ở bên ngoài, người ấy ở với phong trào đại kết.” Điều đó chính xác trong các tác phẩm ngày nay, bởi Lutheran; Tôi quên tên anh ấy. Đấy, đúng vậy. “Hội thánh của anh không thể thờ phượng trong nhà thờ của mình; nó sẽ được làm một cái kho.” Thấy dấu hiệu của con thú đã có hiệu lực rồi, và chúng ta đang nhìn vào nó. Thời gian, ồ, nó sẽ buộc hội thánh phải hành động. Chắc chắn, nó phải vậy.

¹⁵⁶ Hãy xem những ảnh hưởng của khái tượng bây giờ, những gì nó đã làm với nhà tiên tri. Nó đã khiến ông...sau khi quan sát người đó, và thấy nó thất bại. Ông đã thấy Đức Chúa Trời giận dữ với người đó, và rút lui khỏi người đó, và đánh người bị bệnh phung.

¹⁵⁷ Rồi ông đi xuống đền thờ, để nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con biết Ngài là Đức Chúa Trời. Và con đã nhìn thấy điều

sai trật.” Và rồi Đức Chúa Trời đã cho ông thấy một khả tượng. Và không chỉ một khả tượng, nhưng khả tượng đã được chứng thực; bởi vì, ở giữa họ là những Sê-ra-phim đang bay tới bay lui, và thậm chí tiếng của Họ đã làm rung chuyển tòa nhà khi nó đến với nhau, các cột trụ của nó.

158 Và rồi, đấy, ông đã thấy điều gì đó có thật. Và, tuy nhiên, ông là một nhà tiên tri. Ông là một...Nhà—nhà tiên tri là người mà Lời đến với. Nhưng ông chưa bao giờ đi vào lĩnh vực vượt quá những gì ông đã nhìn thấy, người anh hùng của ông, Ô-xia, đang nhìn xem mục sư, con người—người quan trọng. Và khi ông thấy sự thất bại ở đó, về Lời, và thấy Lời quả trách người đó vì người đó đang chiếm đoạt một chức vụ mà không phải để người đó làm, thế thì điều gì đã xảy ra? Ông ngược lên, và ông đã thấy Chúa.

159 Các bạn có thể đọc hiểu ý không? Các bạn có thể hiểu những gì tôi đang nói bây giờ không? Chúa Jêsus đã hứa, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, thì cũng sẽ xảy ra khi Con Người đến.” Chính Đức Chúa Trời đã viết Kinh Thánh, đã phán, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và Ngài phán, “Kể nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Anh em hiểu những gì tôi muốn nói không?

160 Rồi con người có tấm lòng chân thật đó đã thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời, ông đã thấy Nó trong hành động. Và ông đã kêu lên, như một tội nhân, và tự xưng mình là một tội nhân. Ông chưa bao giờ thấy điều gì giống như thế, rất thật, trước đây. Ông đã thú nhận rằng ông là một tội nhân.

161 Rồi điều gì đã xảy ra? Khi vị tiên tri sẵn sàng để xưng tội, thì sự thanh tẩy thực sự đến.

162 Cho đến khi nhiều người sẵn sàng để xưng tội, không cần phải có những buổi nhóm chữa lành này. Nếu anh em muốn xưng tội mình, hãy xưng nhận sự không tin của mình, xưng nhận những điều mà anh em đang làm sai, thì Đức Chúa Trời có thể làm điều gì đó. Nhưng không thể có sự thanh tẩy, cho đến khi có một sự xưng tội.

163 Và ngay khi Ê-sai nói, “Khốn nạn cho tôi! Tôi là người có môi

dơ dáy, và tôi ở giữa một dân có môi dơ dáy.” Rồi đến sự xưng tội, rằng, rồi đến Chê-ru-bim với Lửa. Anh em có để ý không? Đức Chúa Trời không bao giờ sử dụng một thần học viện để tẩy sạch ông. Ngài không bao giờ dùng một—một quyển sách luật để tẩy sạch người đó. Ngài đã làm sạch ông bằng Lửa.

¹⁶⁴ Đức Chúa Trời luôn luôn tẩy sạch các dây tở của Ngài, khi Ngài sẵn sàng để họ làm nhiệm vụ, bởi Đức Thánh Linh và Lửa. Đức Chúa Trời làm sạch bằng Lửa; không phải bởi sách vở, không phải bởi học vấn, không phải bởi quan niệm tri thức, không phải bởi giáo phái. Nhưng bởi Lửa của Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời tẩy sạch dây tở của Ngài.

¹⁶⁵ Rồi để ý, rồi, sau sự xưng tội, sau sự thanh tẩy, rồi đến sự ủy thác. Sau đó là sự ủy thác. Sau khi xưng tội và được thanh tẩy, chính là lúc đó Ê-sai trong sạch đã trả lời Đức Chúa Trời, và thưa, “Có tôi đây, xin hãy sai tôi.” Sau khi ông đã được thanh tẩy, xưng tội, được tẩy sạch bởi Lửa, thì Ê-sai thanh sạch đó đã sẵn sàng cho công việc. Ông đã sẵn sàng để trở thành một tấm gương. Ông đã sẵn sàng để—để phải đặt sự sống của mình ra, để những người khác có thể bị ảnh hưởng bởi ông.

¹⁶⁶ Nhưng cho đến khi ông đã thú nhận điều đó, cho đến khi ông được thanh tẩy, thì ông là một người có ảnh hưởng rất kém, chỉ như một con rối cho nhà vua.

¹⁶⁷ Bây giờ ông được thanh tẩy, bây giờ ông được xưng tội và được thanh tẩy, và được kêu gọi và được ủy thác để làm một tiên tri. Và Đức Chúa Trời để cho ông viết toàn bộ Kinh Thánh, trong sáu mươi sáu Sách của Kinh Thánh, có sáu mươi sáu chương của Ê-sai. Ngài bắt đầu trong Sáng thế ký; giữa Sách đến Giảng Báp-tít; và đi thẳng vào triều đại Ngàn năm, trong Ê-sai 65 và 66, đúng vậy, sách Khải huyền. Ông đã viết toàn bộ đề cương của Kinh Thánh. Tại sao? Bởi vì ông đã tự hạ mình khi ông nhìn thấy sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

¹⁶⁸ Ông đã làm gì? Và ông, sau khi ông đã làm điều đó, và tự hạ mình xuống và được thanh tẩy và đặt sang một bên, và được thanh tẩy và ủy thác, ông đã ảnh hưởng đến hàng triệu người. Đây là Sách của ông, đây là Bản Viết của Ê-sai đã ảnh hưởng đến

con người từ thời đó cho đến nay. Ảnh hưởng của ông cứ tiếp tục.

¹⁶⁹ Kinh Thánh nói, “Các việc làm của họ theo sau.” Như Đức Thánh Linh đã phán với Giăng, về sách Khải huyền, hay trên Đảo Bát-mô, “Người phải nói tiên tri trước các vua và các nước cùng các dân.” Sách Khải huyền vẫn đang nói tiên tri. “Họ nghĩ ngợi khỏi sự khó nhọc của họ, và những việc làm của họ theo sau.” Ảnh hưởng của họ mà họ đã có, vẫn đi theo họ. Thấy không? Chắc chắn, là vậy.

¹⁷⁰ Và bây giờ, ngày nay, chúng ta thấy điều tương tự, những ảnh hưởng. Chúng ta phải gây ảnh hưởng.

¹⁷¹ Trước khi chúng ta có thể gây ảnh hưởng, chúng ta phải nhận ra Đức Chúa Trời, chúng ta phải trong sạch, chúng ta phải khiêm nhường. Chúng ta phải tự hạ mình xuống, và biết, cứ tưởng tượng và biết mình nhỏ bé như thế nào. Các bạn không là gì cả. Tôi chẳng là gì cả. Và không ai trong chúng ta là gì cả, ngoài Ngài là tất cả. Ngài đáng được mọi sự ngợi khen, Ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời. Những gì chúng ta cần là trở lại đền thờ, chúng ta cần trở lại với bàn thờ của Đức Chúa Trời và lập một bàn thờ trong lòng của chính mình, nơi mà chúng ta có thể chính mình đầu phục, và rồi thấy Chúa là Đức Chúa Trời vạn quân giáng xuống trong những ngày sau rốt này và làm những gì Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trước tiên. Rồi anh em sẽ hiểu điều đó, và kêu lên, “Khốn nạn cho tôi!”

Khi than Lửa chạm vào vị tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho
 chúng ta?”

Thì người đáp, “Lạy Chúa, có tôi đây, xin hãy
 sai tôi.”

¹⁷² Đúng thế không? Chúng ta hãy hát bài đó.

Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa
 của tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời...
 ngài;

Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa của tôi,

Xin hãy phán, và tôi sẽ trả lời, “Lạy Chúa, xin hãy sai con.”

Hãy lắng nghe, thưa các bạn:

Hàng triệu người đang chết trong tội lỗi và xấu hổ,

Hãy lắng nghe tiếng kêu buồn thảm thiết của họ;

Anh em ơi, vội mau, vội mau chạy đi cứu giúp ngay;

Mau mau đáp, “Chủ ôi, có tôi đây.”

Bây giờ xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa của tôi,

Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời Ngài;

Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa của tôi,

Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy sai tôi.”

173 Anh em có yêu Ngài không? Chúng ta hãy cúi đầu bây giờ, chỉ một lát, và ngân nga điều này.

...than Lửa đã chạm vào đấng tiên tri này,

174 Chúng ta hãy ngân nga nó bây giờ.

Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”

Thì người đáp, “Thưa Chủ, có tôi đây, xin hãy sai tôi.”

Xin hãy phán, lạy Chúa, xin hãy phán, lạy Chúa,
 Xin hãy phán, và con sẽ nhanh chóng trả lời Ngài;

Xin hãy phán, Chúa của con, xin hãy phán,
 Chúa của con,

Xin hãy phán, và con sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy sai con.”

¹⁷⁵ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đang chờ đợi sự thanh tẩy mọi sự vô tín, vì hàng triệu người thật sự đang chết trong tội lỗi và xấu hổ. Có ích gì, Chúa ôi, điều đó có ích gì, mà chúng con—mà chúng con tuyên xưng, mà không có những gì chúng con tuyên bố có? Có ích gì cho chúng con để cố gắng tưởng tượng với trí tuệ của mình rằng điều gì đó đã xảy ra, khi chúng con thực sự biết nó đã không xảy ra? Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con cầu xin Ngài sẽ tẩy sạch chúng con giờ này khỏi tất cả sự vô tín của chúng con, và tất cả những gì thuộc về đời sống xác thịt của chúng con, để chúng con có thể được sạch bởi Huyết của Đức Chúa Jêsus.

¹⁷⁶ Nhóm này ở đây tại Chicago, bởi khái tượng đó vào buổi sáng nọ, lạy Chúa, con biết có một phần của Nàng Dầu đang chờ đợi ở đây, và con không biết làm thế nào để nắm bắt được điều đó, Chúa ôi. Con chỉ đang gieo hạt giống bất cứ nơi nào con có thể. Con cầu nguyện, Chúa ôi, nếu có họ ở đây, tối nay, mà—mà không—mà không có kinh nghiệm này, rằng họ chưa bao giờ đến và thấy Vương Quốc thật của Đức Chúa Trời được bày tỏ, chưa bao giờ cảm thấy kết quả của nó, và thấy đời sống của họ để đương đầu với tất cả Lời, và có thể, và vân vân; lạy Chúa, xin ban cho tối nay để đây sẽ là đêm mà họ sẽ làm điều đó. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu nguyện điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁷⁷ Bây giờ một cách cung kính. Tôi—tôi chắc chắn anh em biết tôi khá rõ, nếu không thì tôi hy vọng anh em biết. Tôi không phải là người cuồng tín. Nếu có, tôi—tôi không biết điều đó. Và tôi không tin rằng Đức Chúa Trời tôn trọng những kẻ cuồng tín. Tất cả những năm này, và trên cánh đồng, sẽ có điều gì đó xảy ra. Tôi là anh em của anh chị em. Nhưng tôi—tôi tin hết lòng rằng...Bây giờ tôi không thể nói Chúa đã phán với tôi, nhưng tôi tin rằng thế hệ này đang sống bây giờ sẽ chứng kiến sự Cát lên đó. Điều đó thật gần, tôi tin. Tôi không thể thấy điều gì khác đang đến. Thấy đó, mọi thứ đã được thực hiện đúng với vị trí của nó.

¹⁷⁸ Còn nhớ điều cuối cùng đã xảy ra trước khi Sô-dôm bị đốt

cháy không? Chúa đã được bày tỏ trong xác thịt con người. Vậy thì, Ngài là một Người. Ngài ăn thịt và Ngài uống sữa bò, và ăn bánh ngô, và ăn thịt bò con, và đứng đó và ăn. Và tuy nhiên Áp-ra-ham, người đã nói chuyện với Ngài, nói rằng đó là “Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Trong xác thịt con người sao? Vâng. Ngài đang tỏ cho thấy một tấm gương về những gì Ngài sẽ làm trong những ngày sau rốt. Chúa Jê-sus nhắc lại điều đó.

¹⁷⁹ Và hãy xem chức vụ mà Ngài đã làm. Điều đầu tiên, Ngài nhắc lại lời hứa của Ngài. Ủm! Anh em có thấy khía cạnh thần học của nó không? Đấy, Ngài phán, “Ta đã hứa với người, và bây giờ Ta ở đây để xác nhận điều đó.” Và bây giờ làm thế nào chúng ta biết lời hứa đó là...Hãy xem điều đó. Họ đang chờ đợi. Ngay trước khi ngọn lửa giáng xuống, Áp-ra-ham và Sa-ra đang chờ đợi một đứa con trai được hứa. Đức Chúa Trời đã hiện ra trong xác thịt con người và làm những dấu lạ trước mặt họ, mà Chúa Jê-sus đã nhắc đến sẽ là điều giống như vậy vào sự Đến của Ngài, mà Ngài là Con đã hứa. Và chúng ta đã nhận thấy điều đó bây giờ trong, tiếp tục, mười lăm năm.

¹⁸⁰ Và hội thánh vẫn trở nên tội tệ hơn. Không lạ gì, chúng ta có thể thực sự thấy chúng ta đang ở trong Thời đại Lao-đi-xê.

¹⁸¹ Bây giờ Đức Thánh Linh ở đây. Có thể có những người ở đây... Chúng ta, chúng ta là, chúng ta có, chúng ta—chúng ta đang cầu nguyện cho người đau, nhưng tôi đang kêu gọi tin nhận. Tôi đang kêu gọi cả những giáo sư và những người chưa bao giờ tuyên xưng. Tôi đang mời anh chị em đi với tôi đến đền thờ của Đức Chúa Trời, mà ở trong anh chị em. Hãy đi đến bực xưng tội của lòng mình, và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin thanh tẩy con. Và sai Thiên sứ đến, với than Lửa, và—và lấy đi khỏi con mọi sự không tin, để đêm nay con có thể nhận ra sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, như tiên tri Ê-sai đã làm khi Thiên sứ chạm vào ông.” Tôi muốn anh em làm điều đó, và thật sự chân thành.

¹⁸² Và bây giờ chúng ta có một lời hứa cho thời đại này. Chúng ta đã không được hứa một nhóm thần học vĩ đại. Chúng ta đã được hứa...

¹⁸³ Nhìn xem, người—người Hê-bơ-rơ đã có hai ngàn năm thần học, nhưng họ đã có một dấu hiệu được ban cho họ trước khi

họ bị hủy diệt. Lót và họ đã có một dấu hiệu khác được ban cho họ. Họ đã thấy cùng một dấu hiệu. Và bây giờ nếu Đức Chúa Trời để cho dân sự...Khi Chúa Jêsus còn ở đây, Ngài đã làm dấu hiệu giống như vậy cho dân Hê-bơ-rơ, Ngài đã làm điều đó cho người Sa-ma-ri, và không phải cho dân Ngoại.

¹⁸⁴ Bây giờ đây là sự kết thúc của Thời đại dân Ngoại, giống như nó đã xảy ra với thời đại của họ. Hội thánh dân Ngoại đang được kêu gọi. Bây giờ, Đức Chúa Trời không thể thay đổi chương trình của Ngài, bởi vì Ngài là vô hạn, và Ngài là hoàn hảo, có mặt khắp mọi nơi, toàn tri, toàn năng, và vô hạn. Nếu Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Vì vậy, anh em thấy, Ngài phải làm điều giống như Ngài đã làm lúc đó. Đó là lý do họ biết trong mọi thế hệ rằng Ngài đã bày tỏ chính Ngài, là cùng một cách, biết rằng Ngài không hề thay đổi.

¹⁸⁵ Bây giờ, nếu Chúa Jêsus Christ đứng ở đây, tối nay, tại bục giảng này, nếu Ngài đứng ở đây, điều duy nhất mà Ngài sẽ làm, sẽ là điều giống như Ngài đã làm khi Ngài đã ở đây, để làm cho dân sự hiểu rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời.

¹⁸⁶ Bây giờ Ngài đang ở đây. Ngài đã hứa ở đây, và bây giờ cách duy nhất mà Ngài có thể làm là bởi lời hứa của Ngài. “Ta là Gốc Nho; các người là nhánh.” Và các nhánh làm chứng rằng sự sống đang đến từ cây nho, hoặc nó không có sự sống nào trong đó. Nhưng nếu nó được cung cấp năng lượng bởi sự sống, nó có sự sống giống như cây nho đã có. Nó—nó đang tự ép nó, hay tự đẩy nó vào trong nhánh.

¹⁸⁷ Bây giờ hãy cung kính một lát. Và cầu xin Đức Chúa Trời trên Trời giúp đỡ tôi, rằng, anh em về bài giảng này mà tôi đã giảng, mà khi...Ê-sai, người tin đó, khi ông đến nơi mà ông đã thấy sự thất bại của con người đã cố gắng đại diện cho Đức Chúa Trời, rồi ông thấy Đức Chúa Trời giáng xuống, và một thực tại với điều đó, rồi ông kêu lên, “Khốn khổ cho tôi!” Bởi vì, Đức Chúa Trời đã hứa như thế. Ngài đã làm điều đó cho mỗi thế hệ. Ngài đang làm điều đó cho chúng ta, trong thế hệ này của chúng ta. Chúng ta thấy mọi thứ chính xác theo thứ tự cho sự Đến của Ngài.

¹⁸⁸ Bây giờ các bạn tin Ngài ở đây không? Bây giờ xin Ngài giúp tôi.

189 Và tôi muốn biết có bao nhiêu người đau ốm ở ngoài đó, hãy giơ tay lên. Các bạn hãy có đức tin. Và bây giờ tôi yêu cầu anh em lấy lời Kinh Thánh này, Hê-bơ-rơ, rằng, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của sự xưng tội của chúng ta, và Ngài có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.”

190 Bây giờ anh em cầu nguyện, “Lạy Chúa, xin cho con chạm vào Ngài. Và rồi Ngài, đáp lại, nói lại qua Anh Branham, giống như Ngài đã nói qua Con thật của Ngài. Anh ấy chỉ là một người được nhận làm con, giống như con. Nhưng Ngài đã hứa rằng trong những ngày sau rốt này Ngài sẽ làm điều đó. Bây giờ, lạy Chúa, xin cho con thấy điều gì đó có thật.” Và anh em cầu nguyện.

191 Cầu xin Đức Chúa Trời của Thiên đàng, dựa trên sự thật đã trải lòng của tôi được tuôn đổ đến Chicago và bất cứ nơi nào tôi đi, xin Ngài xác nhận nó là vậy.

192 Người đàn ông đó vừa đứng lên trở lại chỗ ngồi của mình, anh ta là một người to lớn, ngồi ngay trước mặt tôi ở đây, đã giơ tay lên. Không, người phía sau, mặc áo sơ mi trắng. Không chính xác là chính anh, nhưng anh đang cầu nguyện cho người nào khác. Đó là một mục sư. Anh có tin tôi có thể nói cho anh biết điều gì không ổn với anh ấy không? Anh ấy bị bệnh tim. Nếu đúng thế, hãy vẫy tay. Hãy tin vì anh ấy bây giờ.

193 Nếu anh em chỉ tin điều đó! Nhưng anh em phải tin điều đó. Nếu anh không tin điều đó, thì nó sẽ không có tác dụng. Người đó trong sự chân thành.

194 Ở đây, ở đây, ở đây một người đàn bà đang ngồi hàng cuối ngay bên dưới đây, người phụ nữ thứ hai trở lại hàng thứ hai ở đây, ngay tại đây. Chị ấy đang bị đau ruột kết. Nó bị nhiễm trùng trong ruột già. Người phụ nữ nhỏ bé ở cuối nơi đó, hầu như tóc bạc, hãy đứng trên đôi chân của mình để mọi người có thể nhìn thấy mình. Vâng, đó là chị. Đó là sự thật. Đó là một bệnh nhiễm trùng trong ruột kết, và chị cũng có những biến chứng khác, sai trật. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên.

195 Bây giờ chị ấy đã chạm vào ai? Không phải tôi. Chị đã chạm vào Ngài. Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

196 Đây là một phụ nữ đang ngồi ngay phía sau đây. Bà ấy có một vấn đề, đang kêu gào trong đầu, căng thẳng, biến chứng. Bà Pfeiffer, bà tin bằng cả tấm lòng. Hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Tôi không biết bà, nhưng Chúa Jêsus Christ ban cho bà điều bà ước ao. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy trong đời; bà ấy là một người lạ đối với tôi. Nó sẽ dừng lại. Đừng lo lắng. Đức tin của bà đã chữa lành bà.

197 Anh em có tin không? Anh em không thấy đó là những gì Ngài đã hứa sao?

198 Người đàn ông đang ngồi phía sau đó. Ở đó, anh em không thấy Ánh sáng đó sao? Anh ấy bị rất tệ. Anh ấy có một khối u trong cổ họng. Anh ấy đã có một cuộc phẫu thuật; bác sĩ không cho anh nhiều hy vọng về điều đó. Anh có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho anh khỏe mạnh không? Ông có chấp nhận điều đó không, Ông Stonelake? Ông tin hết lòng không? Được rồi, hãy đứng lên trên đôi chân của mình, Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho ông khỏe mạnh.

“Nếu các người có thể tin!”

199 Người phụ nữ này đang nằm trên cáng này. Dĩ nhiên, chị không có thể cầu nguyện, không có chuyện như vậy bây giờ. Chị bị tê liệt. Chị có tin đây là Lẽ thật không? Chị có tin những gì mình đã nghe tối nay là Lẽ thật không? Nếu chị nằm ở đó, chị sẽ chết. Nhưng Chúa Jêsus Christ có thể chữa lành người bại liệt. Chị có tin Ngài sẽ làm điều đó không? Nếu chị tin điều đó và sẽ chấp nhận nó, thì chị có thể đứng dậy ra khỏi cái cũi đó và về nhà, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và được khỏe mạnh.

200 Ở đó chị ấy đến, đứng dậy ngay từ đó. Người nào đó đỡ chị ấy lên một chút ở đó bây giờ, chị ấy bị liệt. Người nào đó... Ở đó chị ấy đến một mình, ra khỏi ghế, được khỏe mạnh, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

201 Các bạn có tin hết lòng không? [Hội chúng vui mừng—Bt.] Thế thì hãy đứng trên đôi chân của mình và...

202 Có một người đàn bà bại liệt bước qua cử tọa!...?...

Xin hãy phán, Chúa của tôi...(Sự xúc đầu.)

Các bạn tin hết lòng không?

²⁰³ Có một người khác, đã bị bại liệt, ra khỏi cũi; đi ra khỏi cũi, tôn vinh Đức Chúa Trời!

Chị có tin không?

²⁰⁴ Có người nào khác không? Tất cả các giường nhỏ đều trống không, mọi thứ! Mọi người đứng trên đôi chân của họ, ngợi khen Đức Chúa Trời!

Khi than Lửa đã chạm vào vị tiên tri này!

²⁰⁵ Có một người đàn bà bại liệt đang bước lên bục giảng! Ngợi khen Đức Chúa Trời! Hãy dâng Ngài sự vinh hiển và ngợi khen!

²⁰⁶ Đây là một người đàn ông khác đang đi lên bục giảng. Hãy nhìn anh ấy bước lên các bậc tam cấp, Anh Fitch.

²⁰⁷ Chúng ta hãy dâng lời ngợi khen Đức Chúa Trời. Hãy giơ tay lên và dâng cho Đức Chúa Trời sự vinh hiển. 🙏

63-0803E Ảnh Hưởng
Trường trung học Lane Tech
Chicago, Illinois Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org